

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการ

“การศึกษาสภาพข้อมูลเพื่อการจัดการและป้องกันอุบัติเหตุสารเคมี
และวัตถุอันตรายระดับจังหวัด
กรณีจังหวัดสมุทรสาคร”

โดย นายพิบูล อิศสระพันธุ์ และคณะ

31 สิงหาคม 2546

รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการ

“การศึกษาสภาพข้อมูลเพื่อการจัดการและป้องกันอุบัติภัยสารเคมี
และวัตถุอันตรายระดับจังหวัด
กรณีจังหวัดสมุทรสาคร”

คณะผู้วิจัย

1.น.พ.พิบูล	อิสสระพันธุ์	โรงพยาบาลสมุทรสาคร
2.นายสมชัย	จินตนาไชยวัฒน์	บริษัท ไทยรอสเแอลฟรอสเซนฟู้ด จำกัด
3.นางสาวชนิษฐา	ปานรักษา	โรงพยาบาลสมุทรสาคร
4.นางสาวดวงใจ	ศรีอ่อน	โรงพยาบาลสมุทรสาคร
5.นางรุ่งระวี	สินลา	โรงพยาบาลสมุทรสาคร
6.นายสุเทพ	สุพิภักดิ์	โรงพยาบาลสมุทรสาคร

สังกัด

ชุดโครงการ การศึกษาสภาพข้อมูลเพื่อการจัดการและป้องกันอุบัติภัยสารเคมี
และวัตถุอันตรายระดับจังหวัดกรณีจังหวัดสมุทรสาคร
สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว)
(ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย สกว.ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)

สัญญาเลขที่ RDG4630029

โครงการ “การศึกษาสภาพข้อมูลเพื่อการจัดการและป้องกันอุบัติภัยสารเคมีและวัตถุอันตรายระดับ
จังหวัด กรณีจังหวัดสมุทรสาคร”

สรุปรายงานฉบับสมบูรณ์

รายงานในช่วงตั้งแต่วันที่ 15 พฤษภาคม 2546 ถึงวันที่ 31 สิงหาคม 2546

ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัยผู้รับทุน : นายพิบูล อิศระพันธุ์

หน่วยงาน : ร.พ.สมุทรสาคร

วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1) เพื่อศึกษาสภาพข้อมูล ระบบการจัดการข้อมูลสารเคมีและวัตถุอันตราย และ
แผนปฏิบัติการฉุกเฉินอุบัติภัยรวมทั้งการประสานความร่วมมือของหน่วยงาน
ในการปฏิบัติการฉุกเฉินของจังหวัดสมุทรสาคร
- 2) เพื่อสร้างความตระหนักและหาแนวทางร่วมกันในการแก้ไขปัญหาการจัดการ
สารเคมีและวัตถุอันตรายในระหว่างหน่วยงาน องค์กร และภาคีต่างๆใน
จังหวัดสมุทรสาคร

รายละเอียดผลการดำเนินงานของโครงการตามแผนงานโดยสรุป (พอสังเขป)

กิจกรรม(ตามแผน)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ (ตามแผน)	ผลการดำเนินงาน	หมายเหตุ*
เดือนที่ 1 ดำเนินงานรวบรวม ข้อมูลจากหน่วยงาน ต่างๆ และการ สัมภาษณ์บุคคลที่มี บทบาทสำคัญใน จังหวัดสมุทรสาคร	ทราบบทบาทของ หน่วยงานต่างๆ และ กลไกการประสาน งานของหน่วยงานใน จังหวัดเท่าที่มี ลักษณะและวิธีการ จัดการข้อมูล การได้มาซึ่งข้อมูล เกี่ยวกับหน่วยงาน วิธี การที่ได้	สัมภาษณ์บุคคลที่มี ส่วนเกี่ยวข้องกับการ ดูแลควบคุมสถาน ประกอบการ เช่นผู้ว่า ราชการจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด เป็นต้น ผู้ใช้ข้อมูลเช่นสา ธารณสุขจังหวัด	อุปสรรคคือการที่ผู้ ถูกสัมภาษณ์ไม่แน่ใจ ว่าจะสามารถเปิดเผย ข้อมูลได้หรือไม่

กิจกรรม(ตามแผน)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ (ตามแผน)	ผลการดำเนินงาน	หมายเหตุ*
เดือนที่ 2 สรุปและวิเคราะห์ข้อมูล และนำผลสรุป พิจารณาร่วมกันใน การประชุมกับหน่วย งานต่างๆ ซึ่งจะจัด 1 ครั้งจำนวน 40 คน	สร้างความตระหนักรู้ ของชุมชนในการจัด การและป้องกันอุบัติเหตุ ภัยสารเคมีและวัตถุ อันตรายในจังหวัด สมุทรสาคร โดยเน้น ที่หน่วยงานภาครัฐ	จัดการประชุมเวที สาธารณะครั้งที่ 1 มีผู้ ร่วมงานประมาณ 40 คน	ผู้ที่รับผิดชอบโดย ตรงบางท่านไม่ได้เข้า ร่วม แต่แต่งตั้งผู้เข้า ประชุมแทน
เดือนที่สาม รวบรวมข้อมูลและ จัดทำข้อเสนอแนะ และจัดทำประชุมเวที สาธารณะ 1 ครั้ง จำนวน 200 คน เพื่อ สร้างความตระหนักรู้ และหาแนวทางการ ดำเนินงานร่วมกัน	การดำเนินงานในการ สร้างความตระหนักรู้ ของชุมชนในการจัด การและป้องกันอุบัติเหตุ ภัยสารเคมีและวัตถุ อันตรายในจังหวัด สมุทรสาคร	จัดการประชุมระดม สมอง ครั้งที่ 2 มีผู้เข้า ร่วมงานประมาณ 117 คน	ผู้ได้รับเชิญมา ประชุมได้ต่ำกว่าเป้า หมายที่ตั้งไว้ 200 คน เนื่องจากติดภารกิจ ผู้เข้าร่วมบางท่าน วิจารณ์ว่าเงื่อนไขการ ประชุมทำให้ไม่ สามารถอภิปรายได้ เต็มที่

หมายเหตุ

กิจกรรม หมายถึง งานที่จะดำเนินการในช่วงเวลาดังกล่าว ตามที่ระบุไว้ในแผน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ หมายถึงผลที่คาดว่าจะได้รับจากการดำเนินงาน ในช่วงเวลาดังกล่าว ตาม
ที่ระบุไว้ในแผน

ผลการดำเนินงาน หมายถึง งานที่ดำเนินการไปในช่วงเวลานั้นมีผลเกิดขึ้นอย่างไร เป็นไป
ตามวัตถุประสงค์ของงานหรือไม่อย่างไร

หมายเหตุ* หมายถึงมีอุปสรรคในแผนงานดังกล่าวอย่างไร

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ต่อ สกว.

..... การทำเวทีสาธารณะซึ่งใช้แนวทางแบบ TQM คือหลักเลี่ยงการวิพากษ์วิจารณ์อย่าง
..... ตรงไปตรงมาอาจทำให้ได้ข้อมูลทางวิชาการไม่ครบถ้วน เช่นความรู้สึกที่แท้จริง
..... ของประชาชน แต่ก็มีข้อดีที่ทำให้หลักเลี่ยงการขัดแย้งที่รุนแรงเกินเหตุและอาจ
..... เป็นจุดเริ่มต้นของเครือข่ายความปลอดภัยด้านสารเคมี

- นอกเหนือจากนี้ให้รายงานวิธีการ ตารางผล ผลการทดลองและวิจารณ์ สรุปผลตลอดจนเอกสารอ้างอิง ให้แนบมาพร้อมกับสรุปรายงานนี้
- ในกรณีรายงานฉบับสมบูรณ์ให้เขียนแบบฟอร์มสรุปรายงานฉบับสมบูรณ์แยกจากรายงานฉบับสมบูรณ์ 1 ชุด

ลงนาม

(หัวหน้าโครงการวิจัยผู้รับทุน)

วันที่

โครงการวิจัยเรื่อง “การศึกษาสภาพข้อมูลเพื่อการจัดการและป้องกันอุบัติเหตุภัยสารเคมีและวัตถุอันตราย ระดับจังหวัด กรณีจังหวัดสมุทรสาคร”

พิบูล อิศสระพันธุ์ *, สมชัย จินตนาไชยวัฒน์ **, ขนิษฐา ปานรักษา *, ดวงใจ ศรีอ่อน *,
รุ่งระวี สีนลา*, สุมลมาลย์ กิมศิริ *, สุเทพ สุพิทักษ์*

*โรงพยาบาลสมุทรสาคร

**บริษัท ไทยรอสแอสฟรอสเฟอโรเซมฟูด จำกัด

บทคัดย่อ

ในจังหวัดสมุทรสาคร การให้บริการทางการแพทย์และการช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากอุบัติเหตุสารเคมีและวัตถุอันตรายยังมีความยากลำบากเนื่องจากการขาดข้อมูลข่าวสารที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานและการวางแผน ในขณะที่ชุมชนก็ยังขาดการรวมตัวและการตระหนักรู้ถึงอันตรายจากอุบัติเหตุสารเคมีรวมทั้งขั้นตอนการปฏิบัติตนที่ถูกต้องหากเกิดอุบัติเหตุจากสารเคมีขึ้น คณะวิจัยจึงได้ศึกษาถึงสภาพข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสารเคมีที่มีในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครและการเข้าถึงข้อมูลดังกล่าว เพื่อจะได้พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารที่ใช้ง่ายและเข้าถึงได้ง่ายในระยะต่อไป รวมทั้งได้จัดเวทีสาธารณะเพื่อศึกษาโอกาสที่ชุมชนจะรวมตัวเป็นเครือข่ายเพื่อความปลอดภัยจากสารเคมี

ผลการศึกษาพบว่าปัจจุบันข้อมูลเกี่ยวกับเคมีวัตถุมีอย่างเพียงพอแต่ไม่สามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก และหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบควรพัฒนาการประสานงานกับหน่วยราชการอื่นๆ ทางด้านชุมชนก็ยังไม่มีการรวมตัวกันเป็นเครือข่าย แต่ก็มีความเป็นไปได้ที่จะสร้างเครือข่ายขึ้นจากประชาชนในพื้นที่โดยเฉพาะผู้ที่ได้รับผลกระทบ โรงเรียน เครือข่ายผู้ประกอบการ โรงพยาบาลและองค์กรภาครัฐ โดยรัฐจะต้องสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสารซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการตระหนักรู้ และดำเนินการตามกฎหมายกับสถานประกอบการที่กระทำผิดกฎหมายและก่อความเดือดร้อนให้ชุมชน

Study of Existing Information on Chemicals and Hazardous Substances for Prevention and Management of Disaster at Provincial Level: Samut Sakorn Province

Pibool Issarapan*, Somchai Jintanachaiwat**, Kanitta Panraksa*, Duangjai Sri-on*,
Rungrawee Sinla*, Sumolmal Kimsiri*, Sudhep Supipak*

*Samut Sakorn General Hospital

**Thai Royal Frozen Food Co.,Ltd.

Abstract

At Samut Sakorn the health service provider and the emergency response team were in trouble from lack of information about hazardous chemicals in the area. The lack of information affected both the management of victims from chemical accident and the emergency response planning. Meanwhile the community had insufficient awareness of the hazardous chemicals in the area and their potential to cause accidents. The collaboration between various social factions and the stakeholders to cope with the chemical accident was inadequate. Thus we explored all available existing chemical information in the area and evaluated its accessibility. We had assembled two public hearings to study whether people could be encouraged to join together and become a concerned community.

We found that in fact there was sufficient information about the chemicals in the area but it was not accessible. The cooperation between various government units was not efficient and should be reestablished. There was no existing group of people who concerned about chemical accident but it could be built from affected people, school teachers, students, parents and health care providers. However the government should grant data accessibility to promote community awareness and provide law enforcement.

สารบัญ

ความเป็นมาของโครงการ	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
แผนงานของโครงการ	2
กิจกรรมต่างๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการ	3
บทนำ	3
ข้อมูลที่เป็น	5
ข้อมูลที่ชุมชนควรรู้ (Community Right-to-know Requirements)	7
การดำเนินการตามโครงการ	8
การค้นหาแหล่งข้อมูล	8
แผนการป้องกันและบรรเทาภัยจากสารเคมีและวัตถุอันตราย	8
ข้อมูลเกี่ยวกับการปฐมพยาบาล	9
วิธีการได้มาของข้อมูลพื้นฐาน	10
ผังเมือง	11
ป้องกันจังหวัดสมุทรสาคร	12
อุตสาหกรรมจังหวัด	12
นิคมอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร	13
สวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	13
สาธารณสุขจังหวัด	13
การประชุมระดมสมองครั้งที่ 1	14
ปัญหา	14
ข้อเสนอแนะ	15
สรุปผลการประชุมระดมสมองครั้งที่ 1	16
ข้อท้วงติง	16
ข้อมูลจากระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต	17
การประชุมระดมสมองครั้งที่ 2	19
การอภิปรายในรอบสอง	23
วิเคราะห์	24
วิเคราะห์การทำเวทีสาธารณะครั้งที่ 1	26
วิเคราะห์การทำเวทีสาธารณะครั้งที่ 2	26
สรุป	28
เอกสารอ้างอิง	29

โครงการวิจัยเรื่อง “การศึกษาสภาพข้อมูลเพื่อการจัดการและป้องกันอุบัติภัยสารเคมีและวัตถุอันตราย ระดับจังหวัด กรณีจังหวัดสมุทรสาคร”

พิบูล อิศสระพันธุ์ *, สมชัย จินตนาไชยวัฒน์ **, ขนิษฐา ปานรักษา *, ดวงใจ ศรีอ่อน *,
รุ่งระวี สีนลา*, สุมลมาลย์ กิมศิริ *, สุเทพ สุ่มพิภักดิ์*

*โรงพยาบาลสมุทรสาคร

**บริษัท ไทยรอกแอสเฟลพรอเซสฟู้ด จำกัด

ความเป็นมาของโครงการ

กระทรวงสาธารณสุขโดยคณะทำงานพัฒนาอาชีวอนามัยได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานให้บริการอาชีวอนามัยและอาชีวเวชศาสตร์ว่าแนวทางการให้บริการของโรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลทั่วไป ควรประกอบด้วย การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลสารเคมีและวัตถุอันตรายและอุบัติเหตุหมู่ การประสานให้มีการซ้อมแผนในระดับจังหวัด การให้คำปรึกษาและตรวจประเมิน การให้เป็นที่พักพิงทางด้านอาชีวอนามัยแก่สถานประกอบการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในจังหวัดและการให้คำปรึกษาและตรวจประเมินสถานที่ตั้งและระบบของสถานประกอบการเพื่อประสิทธิภาพการทำงาน

ต่อมาภารกิจในการให้บริการทางการแพทย์ที่เกี่ยวข้องกับอุบัติภัยสารเคมีและวัตถุอันตรายได้โอนให้หน่วยเวชศาสตร์ฉุกเฉินของโรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลทั่วไปเป็นผู้รับผิดชอบ ซึ่งปัจจุบันโรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลทั่วไปเกือบทุกแห่งยังไม่สามารถให้บริการดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากข้อมูลสารเคมีและวัตถุอันตรายกระจายอยู่ในความรับผิดชอบของหลายหน่วยงานทำให้ไม่สามารถนำข้อมูลมาใช้งานได้ทันทั่วถึงเมื่ออุบัติภัยเกิดขึ้น

แนวทางแก้ไขคือการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์เป็นเครื่องมือสำหรับการจัดการและการป้องกันอุบัติภัยสารเคมีและวัตถุอันตราย โดยการพัฒนาสารสนเทศด้านสารเคมีและวัตถุอันตรายในระดับจังหวัด ซึ่งควรจะประกอบด้วย

1. ฐานข้อมูลสารเคมีและวัตถุอันตราย ได้แก่ฐานข้อมูลชนิดและปริมาณของสารเคมี ฐานข้อมูลสถานที่ผลิตและเก็บ ฐานข้อมูลความปลอดภัยของสารเคมี ฐานข้อมูลการรักษาทางการแพทย์
2. ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์แสดงพื้นที่เสี่ยงภัยสารเคมีและวัตถุอันตราย
3. ระบบผู้เชี่ยวชาญเพื่อใช้ในการวางแผนรับมืออุบัติภัยสารเคมีและวัตถุอันตราย

การพัฒนาสารสนเทศด้านสารเคมีและวัตถุอันตรายดังกล่าวจำเป็นต้องทราบข้อมูลที่มีอยู่ในปัจจุบันและความต้องการของหน่วยงาน จึงจะสามารถพัฒนารูปแบบให้ตรงกับการใช้งานและสะดวกแก่ผู้ปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาสภาพข้อมูล ระบบการจัดการข้อมูลสารเคมีและวัตถุอันตราย และแผนปฏิบัติการฉุกเฉินอุบัติภัยรวมทั้งการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในการปฏิบัติการฉุกเฉินของจังหวัดสมุทรสาคร
2. เพื่อสร้างความตระหนักและหาแนวทางร่วมกันในการแก้ไขปัญหาการจัดการสารเคมีและวัตถุอันตรายในระหว่างหน่วยงาน องค์กร และภาคีต่างๆในจังหวัดสมุทรสาคร

แผนงานของโครงการ

แนวทาง/ขั้นตอนการดำเนินงาน ระยะเวลาดำเนินงานรวม 3 เดือน โดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

เดือนแรกดำเนินงานรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานต่างๆ และการสัมภาษณ์บุคคลที่มีบทบาทสำคัญในจังหวัดสมุทรสาคร

เดือนที่สองสรุปและวิเคราะห์ข้อมูล และนำผลสรุปพิจารณาร่วมกันในการประชุมกับหน่วยงานต่างๆ ซึ่งจะจัด 1 ครั้งจำนวน 40 คน

เดือนที่สามรวบรวมข้อมูลและจัดทำข้อเสนอแนะ และจัดทำประชุมเวทีสาธารณะ 1 ครั้งจำนวน 200 คน เพื่อสร้างความตระหนักและหาแนวทางการดำเนินงานร่วมกัน

กิจกรรมต่างๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ศึกษา รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสารเคมีและวัตถุอันตรายและลักษณะการจัดการ เช่นวิธีการได้ข้อมูล (แบบฟอร์มข้อมูล ลักษณะข้อมูล ระยะเวลาที่ได้ข้อมูลมา ฯลฯ) วิธีการเก็บข้อมูล (การบันทึกการรายงาน ฯลฯ)

ศึกษาเทคโนโลยีที่ใช้ในการจัดการข้อมูลของหน่วยงานต่างๆ ในจังหวัดสมุทรสาครได้แก่หน่วยงานที่รับผิดชอบการควบคุม กำกับ ดูแลกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสารเคมีและวัตถุอันตราย (สำนักงานอุตสาหกรรม สำนักงานนิคมอุตสาหกรรม สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน) หน่วยงานรับผิดชอบการรักษาพยาบาล (สำนักงานสาธารณสุข โรงพยาบาลสมุทรสาคร ฯลฯ)

หน่วยงานรับผิดชอบในการวางแผนและการปฏิบัติการฉุกเฉินอุบัติภัยสารเคมี และวัตถุอันตราย (ที่ทำการปกครอง สถาบันการศึกษา โรงงานอุตสาหกรรม ฯลฯ)

การประชุมหารือกับหน่วยงานและภาคเอกชนเพื่อร่วมกันพิจารณาและวิเคราะห์ช่องว่างของข้อมูลและระบบ และหาแนวทางการประสานข้อมูลในเชิงระบบ

การประชุมหน่วยงาน ภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชนต่างๆในจังหวัดสมุทรสาคร เพื่อให้ข้อมูลและสร้างความรู้ความเข้าใจ และหาแนวทางการดำเนินงานร่วมกันในเรื่องของการพัฒนาระบบสารสนเทศข้อมูลสารเคมีและวัตถุอันตราย และการสร้างความตระหนักรู้ของชุมชนในการจัดการและป้องกันอุบัติเหตุสารเคมีและวัตถุอันตราย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการ

สภาพข้อมูลเพื่อการจัดการและป้องกันอุบัติเหตุสารเคมีและวัตถุอันตรายในจังหวัดสมุทรสาคร ได้แก่

1. ลักษณะข้อมูล (ชนิดและปริมาณ สถานที่เก็บและผลิตใช้ ข้อมูลความปลอดภัย ข้อมูลการรักษาทางการแพทย์)
2. การได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับหน่วยงาน วิธีการที่ได้ (แบบฟอร์ม รายงาน สำรวจ) ระยะเวลาและความถี่ของข้อมูลที่ได้
3. ลักษณะและวิธีการจัดการข้อมูล(ข้อมูลที่จัดเก็บ ระบบการจัดเก็บ ลักษณะการใช้งาน ปกติและเหตุฉุกเฉิน เทคโนโลยีและโปรแกรมช่วยในการจัดการ)
4. บทบาทของหน่วยงานต่างๆ และกลไกการประสานงานของหน่วยงานในจังหวัดที่มี
5. ข้อเสนอแนะแนวทางการประสานข้อมูลสารเคมีและวัตถุอันตรายอย่างเป็นระบบทันสมัยต่อสถานการณ์
6. การดำเนินงานในการสร้างความตระหนักรู้ของชุมชนในการจัดการและป้องกันอุบัติเหตุสารเคมีและวัตถุอันตรายในจังหวัดสมุทรสาคร

บทนำ

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 ระบุว่าวัตถุอันตราย หมายความว่า วัตถุดังต่อไปนี้

1. วัตถุระเบิดได้
2. วัตถุไวไฟ
3. วัตถุออกซิไดซ์และวัตถุเปอร์ออกไซด์
4. วัตถุมีพิษ
5. วัตถุที่ทำให้เกิดโรค
6. วัตถุกำมันตรังสี
7. วัตถุที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม

8. วัตถุกัดกร่อน
9. วัตถุที่ก่อให้เกิดการระคายเคือง
10. วัตถุอย่างอื่น ไม่ว่าจะเป็นเคมีภัณฑ์หรือสิ่งอื่นใด ที่อาจทำให้เกิดอันตราย แก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์ หรือสิ่งแวดล้อม

สารเหล่านี้บางส่วนอาจตรงกับสารที่เรียกว่า Extremely Hazardous Substance ซึ่งเดิมเรียกว่า สารที่มีพิษเฉียบพลัน (Acutely Toxic Chemicals) สารเหล่านี้เป็นสารที่ถูกกำหนดโดยมาตรการกว้างๆ ไม่ได้ตั้งกฎเกณฑ์ไว้ชัดเจน (These hazardous chemicals, for which material safety data sheets (MSDS) must be developed under the Hazard Communication Standard (29 CFR 1910.1200), are identified by broad criteria, rather than by enumeration.¹)

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการนำเข้าเคมีวัตถุเป็นจำนวนมาก มีการใช้เคมีวัตถุอย่างกว้างขวาง ทั้งในภาคเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม ขณะเดียวกันก็มีอุบัติเหตุเกิดจากเคมีวัตถุอยู่เสมอ เช่น

1. การระเบิดของโปแตสเซียมคลอเรต ที่เชียงใหม่ปี 2542 เป็นเหตุให้มีผู้เสียชีวิต 36 ราย บาดเจ็บ 105 ราย²
2. การรั่วไหลของสารกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์ 60 ในปี 2543 ทำให้มีผู้เสียชีวิต 3 ราย บาดเจ็บ 258 ราย³
3. การระเบิดของพลุในจังหวัดสมุทรสาครเมื่อปี 2544 ทำให้มีผู้เสียชีวิต 1 คน บาดเจ็บ 20 คน⁴ จากการรวบรวมของกรมควบคุมมลพิษมีอุบัติเหตุจากเคมีวัตถุถึง 24 ครั้ง มีผู้เสียชีวิตประมาณ 50 ราย และป่วย/บาดเจ็บ 1400 ราย

สมุทรสาครเป็นจังหวัดที่มีโรงงานอุตสาหกรรมจำนวนมาก ดังจะเห็นจากการสำรวจของกรมโรงงานในปี 2545⁵ ซึ่งพบว่ามิโรงงานอุตสาหกรรมในสมุทรสาครจำนวนประมาณ 3,266 แห่ง สารอันตรายที่มีในจังหวัดสมุทรสาคร เช่นแอมโมเนีย กรดกำมะถัน และไนโตรกลีเซอริน เป็นต้น สารเหล่านี้สามารถก่อให้เกิดอุบัติเหตุได้ และเคยเกิดขึ้นแล้วในจังหวัดสมุทรสาคร นอกจากนี้สารเหล่านี้ยังก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญดังจะเห็นได้ว่าสมุทรสาครเป็นจังหวัดที่มีเรื่องร้องทุกข์เกี่ยวกับสารเคมีเป็นอันดับหก

จังหวัด	จำนวน
กรุงเทพมหานคร	1678
สมุทรปราการ	415
นนทบุรี	191
ปทุมธานี	190
นครปฐม	109
สมุทรสาคร	97
ชลบุรี	76
ราชบุรี	59
พระนครศรีอยุธยา	47
ระยอง	43

ตารางที่ 1 สถิติการร้องทุกข์ด้านมลพิษ 10 จังหวัดแรก (ที่มา: กรมควบคุมมลพิษ สรุปสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย พ.ศ.2545)

จังหวัดสมุทรสาครได้จัดทำแผน “การป้องกันและการบรรเทาภัยจากสารเคมีและวัตถุอันตราย พ.ศ.2546” เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติของผู้รับผิดชอบ รวมทั้งรวบรวมคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน เช่นคำสั่งจังหวัดสมุทรสาครที่ 1015/2545 เรื่อง “แต่งตั้งคณะทำงานสำรวจและประเมินความเสี่ยงโรงงานอุตสาหกรรมที่ใช้สารเคมีและวัตถุอันตรายในกระบวนการผลิต”

อย่างไรก็ตามการเข้าถึงข้อมูลที่สำคัญเพื่อการรับมืออุบัติภัยเคมี ก็ยังเป็นปัญหาอยู่โดยเฉพาะระดับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน และหน่วยงานซึ่งต้องรับผิดชอบต่อการดูแลผู้ป่วย และไม่ได้อยู่ในสายการบังคับบัญชา เช่น โรงพยาบาลทั่วไป เป็นต้น ทำให้การออกไปยังที่เกิดเหตุ ไม่เกิดความปลอดภัยต่อเจ้าหน้าที่ การปฐมพยาบาลทำได้ไม่เหมาะสม

หน่วยงานต่างๆ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบเมื่อเกิดอุบัติภัยเคมี จึงควรทราบแผนการรับมือเมื่อเกิดอุบัติภัยจากเคมีวัตถุอันตราย รวมทั้งมีข้อมูลข่าวสารที่เพียงพอต่อการวางแผนและจัดทรัพยากรให้เหมาะสมแก่เหตุการณ์

ข้อมูลที่สำคัญ

ข้อมูลที่สำคัญในการวางแผนป้องกันอุบัติภัยจากสารเคมี น่าจะเทียบเคียงได้กับข้อมูลที่ใช้ในสหรัฐอเมริกา

หลังเกิดเหตุโศกนาฏกรรมที่โพลาล ประเทศอินเดีย ประเทศต่างๆ โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกา ได้เกิดการตื่นตัวในเรื่องอุบัติภัยจากวัตถุอันตราย สหรัฐได้ออกกฎหมายที่เรียกว่า Emergency Planning and Community Right to Know Act (EPRCA) ⁶

ตามกฎหมาย EPRCA กำหนดข้อมูลข่าวสารที่เป็นองค์ประกอบสำคัญในการวางแผนป้องกันอุบัติภัยคือ

1. แผนเหตุการณ์ฉุกเฉิน
2. การแจ้งเหตุฉุกเฉินเมื่อมีการรั่วไหลของสารเคมี
3. รายงานการเก็บสารอันตราย
4. รายงานการรั่วไหลของสารพิษ

แผนเหตุการณ์ฉุกเฉินประกอบด้วย

1. ข้อมูลโรงงานและเส้นทางขนส่งสารอันตราย (Extremely Hazardous Substances: EHS)
2. อธิบายกระบวนการตอบสนองต่ออุบัติภัยทั้งในที่เกิดเหตุ
3. ระบุผู้ประสานงานแผนทั้งของชุมชนและโรงงาน
4. ระบุแนวทางการแจ้งเหตุรั่วไหล
5. ระบุวิธีการในการประเมินขอบเขตของพื้นที่และประชากรที่ได้รับผลกระทบ
6. ระบุอุปกรณ์ที่ใช้ในการบรรเทาสาธารณภัยระดับท้องถิ่นและผู้รับผิดชอบ
7. กำหนดแผนอพยพ
8. แผนการอบรมผู้รับมืออุบัติภัย (Emergency responder) อย่างละเอียด รวมถึงตารางการอบรมด้วย
9. วิธีการและกำหนดการซ้อมแผนรับมืออุบัติภัย

ในการวางแผนระยะแรกจะเน้นที่สารอันตราย (EHS) 356 ชนิด โดยให้โรงงานรายงานคณะกรรมการวางแผนอุบัติภัยของรัฐและท้องถิ่นภายใน 60 วัน เมื่อมีการขนส่งสารอันตรายมาถึงและมีปริมาณเกินขีดกำหนด (Threshold Planning Quantity)

การแจ้งเหตุฉุกเฉินเมื่อมีการรั่วไหลของสารเคมี โรงงานจะต้องแจ้งข้อมูลให้คณะกรรมการวางแผนอุบัติภัยของรัฐและท้องถิ่น ข้อมูลที่แจ้งจะต้องประกอบด้วย

1. ข้อมูลสารเคมี
2. สารเคมีนั้นเป็นสาร EHS หรือไม่
3. ปริมาณสารที่รั่วไหลออกสู่สิ่งแวดล้อม
4. ระบุว่าสารนั้นรั่วไหลออกสู่อากาศ น้ำ หรือดิน

5. ข้อมูลอันตรายต่อสุขภาพที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากสารนั้นๆ
6. การเตรียมการที่เหมาะสมเช่นควรรอพยพหรือปิดกั้นตนเองในเคหสถาน
7. ชื่อและหมายเลขโทรศัพท์ ของผู้ประสานงาน

หลังเกิดเหตุยังต้องแจ้งข้อมูลให้แก่คณะกรรมการทั้งสองชุดเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อแจ้งสิ่งที่ได้ลงมือทำจริงในระหว่างเกิดเหตุ

ข้อมูลที่ชุมชนควรรู้ (Community Right-to-know Requirements)

Occupational Safety and Health Administration (OSHA) กำหนดให้โรงงานต้องรายงานข้อมูลเมื่อมีการเก็บสารอันตรายซึ่งมีขอบเขตกว้างกว่า EHS ข้อมูลดังกล่าวประกอบด้วย MSDS (Material Safety Data Sheet) ของสารที่เก็บไว้ หรือรายงานเฉพาะบัญชีของสารก็ได้ แต่ต้องพร้อมที่จะส่ง MSDS โดยถ้าจะส่งบัญชีของสารเคมี อย่างน้อยต้องระบุว่าสารนี้อาจก่อให้เกิดอันตรายใด ดังรายการต่อไปนี้

1. ผลเฉียบพลันต่อสุขภาพ
2. ผลในระยะยาวที่มีต่อสุขภาพ
3. ไฟไหม้
4. การระบายแรงดันอย่างเฉียบพลัน (การระเบิด)
5. การเกิดปฏิกิริยาเคมี

นอกจากนี้โรงงานยังต้องส่งรายงานเป็นรายปีให้แก่คณะกรรมการวางแผนอุบัติภัยของรัฐและกรรมการท้องถิ่น รวมทั้งดับเพลิง รายงานนี้เรียกว่า Tier I และ Tier II

ข้อมูลในรายงาน Tier I ประกอบด้วย

1. จำนวนสารเคมีที่มากที่สุดในช่วงเวลาใดๆ ในรอบปี
2. ค่าเฉลี่ยของสารที่มีในแต่ละวัน
3. ตำแหน่งที่เก็บสารเคมีแต่ละชนิด

แบบฟอร์ม Tier II จะมีรายละเอียดมากขึ้น ดังนี้

1. การบรรยายสภาพการเก็บสารเคมีแต่ละชนิดอย่างคร่าวๆ
2. ขอบ่งชี้ว่าโรงงานนั้นต้องการให้เก็บข้อมูลเป็นความลับจากสาธารณชนหรือไม่

โรงงานยังต้องส่งรายงานการปลดปล่อยสารพิษประจำปี (Toxic Release Inventory) ต่อ Environment Protection Agency (EPA) และคณะกรรมการวางแผนอุบัติภัยของรัฐ (ไม่ต้องส่งให้กรรมการวางแผนระดับท้องถิ่น) โดยรายละเอียดต้องมีดังนี้

1. ชื่อสถานที่ตั้งและชนิดของสถานประกอบการ
2. ระบุว่าสารนั้นเกิดจากการผลิตขึ้น การนำเข้า หรือการใช้ในกระบวนการต่างๆ

3. จำนวนสารที่มีมากที่สุดในช่วงเวลาใดๆในรอบปีนั้น
4. ปริมาณสารที่รั่วไหลออกสู่ อากาศ ดิน และน้ำในแต่ละปี
5. สถานที่ที่โรงงานส่งต่อสารพิษนั้นในลักษณะที่เป็นของเสีย เพื่อการกำจัด บำบัด Recycle หรือนำพลังงานกลับมาใช้
6. วิธีการจัดการกับของเสียเหล่านี้รวมทั้งประสิทธิภาพของการจัดการ

ดังนั้นจากการเทียบเคียงกับการดำเนินงานในสหรัฐอเมริกา และจากการสืบค้นวรรณกรรม เช่น “ฐานข้อมูลอ้างอิงบัญชีวัตถุอันตราย”⁷ เราจึงสรุปได้ว่าข้อมูลที่ทีมวิจัย ต้องการทราบว่ามิอยู่ในพื้นที่หรือไม่เพื่อใช้ในการวางแผนรับมืออุบัติภัย แบ่งออกเป็น

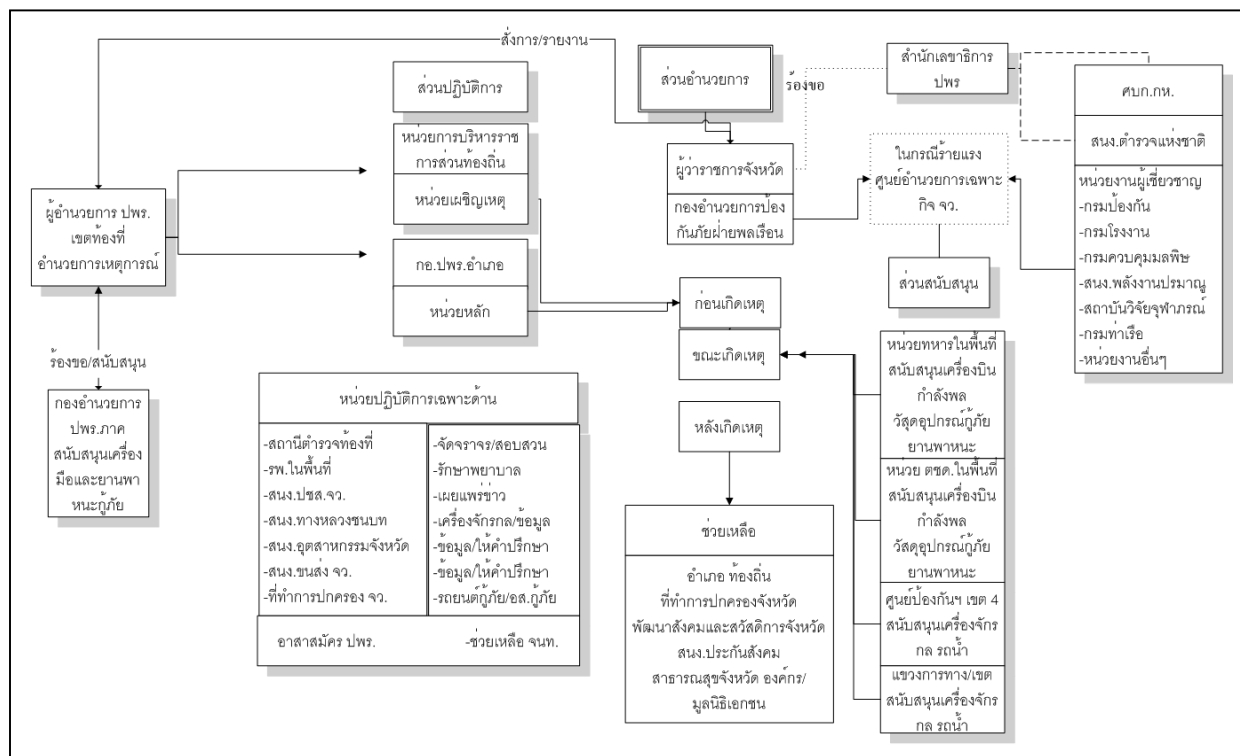
1. แผนการป้องกันและบรรเทาภัยจากสารเคมีและวัตถุอันตรายที่มีอยู่แล้วในระดับจังหวัด
2. ข้อมูลเกี่ยวกับการปฐมพยาบาล การแก้พิษ และการรักษาทั่วไป
3. ส่วนที่เป็นข้อมูลพื้นฐาน ข้อมูลดังกล่าวประกอบด้วย
 - 3.1. ชนิด (Chemical Name) รหัส เช่น CAS Number UN Number จำนวน การดูแลรักษาสารเคมี ข้อมูลสถานที่เก็บ เช่นขนาดของถังเก็บ ตำแหน่งของถังเก็บ แรงดันภายในถัง
 - 3.2. ข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติ ความเร็วลมและทิศทางลม ความชื้น
 - 3.3. ข้อมูลทางภูมิศาสตร์ เช่นตำแหน่งที่ตั้งของโรงงาน และตำแหน่งของโรงงานสัมพันธ์กับพื้นที่อื่นๆ เช่นสถานพยาบาลและชุมชนโดยรอบ
 - 3.4. ข้อมูลเกี่ยวกับอุบัติภัยที่เกิดขึ้นจริง เช่นวันเดือนปี สถานที่เกิดเหตุ จำนวนผู้บาดเจ็บ เป็นต้น
4. แผนในระดับหน่วยงาน

การดำเนินการตามโครงการ

การค้นหาแหล่งข้อมูล

แผนการป้องกันและบรรเทาภัยจากสารเคมีและวัตถุอันตราย

ได้จากป้องกันจังหวัด

ภาพที่1 แผนการป้องกันอุบัติภัยจากเคมีวัตถุในจังหวัดสมุทรสาคร

ข้อมูลเกี่ยวกับการปฐมพยาบาล.

ค้นหาได้จากโปรแกรม CAMEO, หรือ Website เช่น <http://chemtrack.trf.or.th> ซึ่งมีข้อมูลเกี่ยวกับการเกิดพิษ การปฐมพยาบาล และการดูแลผู้ป่วยเบื้องต้น (MSDS, Safety Guide) ส่วนข้อมูลที่ละเอียดขึ้นทางพิษวิทยาอาจได้จาก TOXNET (<http://toxnet.nlm.nih.gov>) เป็นต้น

รายละเอียดของข้อมูลใน Toxnet (HSDB) ของสารเคมีแต่ละชนิด

1. ข้อมูลเต็ม (Full Record)
2. ผลกระทบต่อสุขภาพ (Human Health Effects)
3. การรักษาฉุกเฉิน (Emergency Medical Treatment)
4. ผลการศึกษาทางพิษวิทยาในสัตว์ (Animal Toxicity Studies)
5. การครองธาตุและเภสัชจลนศาสตร์ (Metabolism/Pharmacokinetics)

6. เภสัชวิทยา (Pharmacology)
7. การสัมผัสและบทบาทในสิ่งแวดล้อม (Environmental Fate & Exposure)
8. มาตรฐานทางสิ่งแวดล้อมและข้อกำหนด (Environmental Standards & Regulations)
9. คุณสมบัติทางเคมีและฟิสิกส์ (Chemical/Physical Properties)
10. ความปลอดภัยทางเคมีและการจัดการ (Chemical Safety & Handling)
11. มาตรฐานการสัมผัสทางอาชีวอนามัย (Occupational Exposure Standards)
12. ข้อมูลการผลิตและการใช้ (Manufacturing/Use Information)
13. กระบวนการทางห้องทดลอง (Laboratory Methods)
14. ข้อมูลอ้างอิง (Special References)
15. ชื่อพ้องและตัวบ่งชี้ (Synonyms and Identifiers)
16. ข้อมูลทางการบริหาร (Administrative Information)

Treatment Overview:

0.4.2 ORAL EXPOSURE

- A. DO NOT INDUCE EMESIS, administer activated charcoal, perform gastric lavage, or attempt to neutralize with weak acids.
- B. MUCOSAL DECONTAMINATION: If no respiratory compromise is present, dilute immediately with water or milk; no more than 8 ounces in adults and 4 ounces in children.
- C. GASTRIC DECONTAMINATION: Ipecac contraindicated. Consider insertion of a small, flexible nasogastric or orogastric tube to suction gastric contents after recent large ingestions; the risk of further mucosal injury must be weighed against potential benefits.
- D. ENDOSCOPY: Perform within 24 hours to evaluate for burns in adults with deliberate ingestion or any signs or symptoms attributable to ingestion, and in children with stridor, vomiting, or drooling. Consider endoscopy in children with dysphagia, refusal to swallow,

ภาพที่ 2 ตัวอย่างข้อมูลการรักษาพยาบาลใน Toxnet

วิธีการได้มาของข้อมูลพื้นฐาน

ในระยะแรกนี้ทำโดยการค้นหาจากเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และการสัมภาษณ์หัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับการดูแลอุบัติเหตุ ตลอดจนผู้ที่ได้รับผลกระทบ โดยแบ่งผู้ที่ให้สัมภาษณ์เป็นสองกลุ่ม คือกลุ่มที่เป็นเจ้าของข้อมูล ได้แก่ อุตสาหกรรมจังหวัด ผู้จัดการนิคมอุตสาหกรรม สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด ป้องกันจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัด และผังเมือง

กลุ่มที่เป็นผู้ใช้ข้อมูล ได้แก่ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมุทรสาคร และหัวหน้ากลุ่มงานเวชศาสตร์ฉุกเฉิน โรงพยาบาลสมุทรสาคร

หัวข้อในการสัมภาษณ์ประกอบด้วย

1. บทบาทของหน่วยงานนั้นๆ เช่นเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรง หรือเป็นผู้ใช้ข้อมูล
2. ข้อมูลที่ผู้ถูกสัมภาษณ์มีอยู่ เกี่ยวกับสารเคมีและวัตถุอันตราย สถานที่เก็บสารเคมี รวมทั้งข้อมูลทางสารสนเทศภูมิศาสตร์ของสถานประกอบการในจังหวัดสมุทรสาคร
3. แหล่งที่มาของข้อมูลดังกล่าว
4. การรับรายงานเกี่ยวกับสารเคมีและวัตถุอันตราย การส่งรายงาน ความถี่ของการรับรายงาน
5. มีผู้รับผิดชอบเรื่องสารเคมีหรือวัตถุอันตรายโดยตรงหรือไม่
6. มีแผนป้องกันอุบัติเหตุจากสารเคมีหรือไม่
7. แนวทางการจัดการเมื่อเกิดอุบัติเหตุจากสารเคมี
8. มีการประเมินความเสี่ยงจากสารเคมีอย่างต่อเนื่องหรือไม่
9. มีการซ้อมแผนป้องกันอุบัติเหตุหรือไม่
10. มีการประสานงานกับหน่วยงานต่างๆอย่างไร
11. มีการให้ความรู้กับเจ้าหน้าที่ หรือชุมชนในเรื่องสารเคมีหรือไม่
12. มีการจัดสรรงบประมาณในเรื่องสารเคมีอย่างไร

ข้อมูลที่ได้จากหน่วยงานต่างๆ โดยสรุป

ผังเมือง

ศูนย์ข้อมูลการผังเมือง กรมผังเมือง กระทรวงมหาดไทย มีแผนที่ผังเมืองของอำเภอเมืองสมุทรสาครในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ในอัตราส่วน 1:4000 และสามารถแสดงตำแหน่งที่ตั้งของโรงงานที่มีวัตถุอันตรายและสถานที่โดยรอบซึ่งได้รับผลกระทบ

จากการศึกษาเบื้องต้นพบว่าแผนที่ดังกล่าวสามารถแสดงตำแหน่งที่ตั้งของโรงงานที่มีวัตถุอันตรายในเขตอำเภอเมือง จำนวน 29 แห่งจากทั้งหมด 68 แห่ง คิดเป็น 42.64 เปอร์เซ็นต์ แต่อาจยังไม่พอเมื่อพิจารณาจากโรงงานอุตสาหกรรมที่จดทะเบียนไว้ประมาณ 3,266 แห่ง ตัวอย่างของแผนที่ในระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ของกรมผังเมือง

ภาพที่ 3 แผนที่อิเล็กทรอนิกส์ในระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ของกรมผังเมืองแสดงบริเวณน้ำพุ ต.มหาชัย

ป้องกันจังหวัดสมุทรสาคร

ได้จัดทำแผนการป้องกันและบรรเทาภัยจากสารเคมีและวัตถุอันตรายและได้ทำการสำรวจโรงงานที่มีสารเคมีอันตรายโดยการเดินสำรวจและจดบันทึกด้วยตนเอง โดยได้รวบรวมทำเป็นหนังสือชื่อ “การป้องกันและบรรเทาภัยจากสารเคมีและวัตถุอันตราย” ซึ่งประกอบด้วยความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสารเคมีและวัตถุอันตราย ขั้นตอนการปฏิบัติเมื่อเกิดภัย การจัดตั้งศูนย์อำนวยการและการประสานงาน และการบูรณะฟื้นฟูหลังเหตุการณ์ยุติ และข้อมูลของโรงงานที่มีสารเคมีและวัตถุอันตราย

อุตสาหกรรมจังหวัด

มีข้อมูลวัตถุดิบที่เก็บไว้ จากนั้นส่งเข้า Website ของสำนักควบคุมวัตถุอันตราย ซึ่งเป็น Website ที่ต้องมีการรหัสผ่านสำหรับผู้รับผิดชอบโดยเฉพาะ ข้อมูลใน Website นี้ประกอบด้วยชื่อโรงงาน และชนิดและจำนวนของวัตถุอันตราย ไม่มีข้อมูลที่อยู่ในรูปแบบแฟ้มคอมพิวเตอร์ซึ่งเก็บไว้ที่หน่วยงาน

ทุกโรงงานที่มีสารอันตรายต้องกำหนดให้ส่งแบบประเมินความเสี่ยงตามประกาศฉบับที่ 3 /2542 ตั้งแต่ขออนุญาตเปิดโรงงาน และทุกครั้งที่มีการขนส่ง เคลื่อนย้ายวัตถุอันตรายแบบประเมินความเสี่ยงนี้ต้องส่งที่ศูนย์เทคโนโลยีความปลอดภัย กรมโรงงานอุตสาหกรรม

ถ้าเกิดอุบัติเหตุโรงงานต้องรายงานเหตุ ตามมาตรา 34 พ.ร.บ. โรงงาน ถ้ามีผู้เสียชีวิตต้องรายงานภายใน 72 ชั่วโมง ถ้าไม่เสียชีวิตต้องภายใน 30 วันแต่มีผู้รายงานเข้ามาน้อยมาก

การประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ เช่นผู้ว่าราชการจังหวัดและโรงพยาบาลมีน้อย

อุตสาหกรรมกำลังอยู่ระหว่างการจัดทำระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ ของโรงงานอุตสาหกรรม ข้อมูลของอุตสาหกรรมจังหวัดไม่อาจเปิดเผยให้หน่วยงานอื่นๆ ทราบได้

นิคมอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร

มีข้อมูลเคมีวัตถุอันตรายในเขตนิคมอุตสาหกรรมที่เป็นเอกสาร และมีแผนป้องกันอุบัติเหตุ กำลังมีแผนที่จะจัดทำฐานข้อมูลเคมีวัตถุอันตรายในเขตนิคมอุตสาหกรรมโดยใช้ระบบคอมพิวเตอร์ นิคมอุตสาหกรรมพร้อมที่จะเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสารเคมีให้หน่วยงานต่างๆ ทราบ

มีการฝึกซ้อมแผนอุบัติเหตุเป็นประจำ

สวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

มีหน้าที่รวบรวมแบบ ส.อ.1 (แบบแจ้งรายละเอียดของสารเคมีอันตรายในสถานประกอบการ) ซึ่งออกตามข้อ 5 แห่งประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย ส่งให้สำนักสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน โดยรายละเอียดสารเคมีใน ส.อ.1 ประกอบด้วย ชื่อสารเคมี การป้องกัน การรักษาพิษ น้ำหนัก ปริมาตรของสาร เป็นต้น ข้อมูลเหล่านี้ไม่สามารถเปิดเผยให้หน่วยงานอื่นๆ ทราบ

สาธารณสุขจังหวัด

สาธารณสุขสามารถจัดการดำเนินการด้านอับัติกัยสารเคมีผ่านคณะกรรมการควบคุมโรค และคณะกรรมการป้องกันอับัติกัยระดับจังหวัด ปัจจุบันคณะกรรมการควบคุมโรคยังคงเน้นที่โรคติดต่อเป็นหลัก แต่สามารถปรับเปลี่ยนได้

ในแง่ของการเป็นผู้ใช้ข้อมูลอยากได้ข้อมูลจากอุตสาหกรรมจังหวัดโดยเฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับโรงงาน และสารเคมีอันตราย รวมไปถึงข้อมูลเกี่ยวกับแผนที่ และข้อมูลเกี่ยวกับการรักษาพิษ

สำหรับข้อมูลการเจ็บป่วยจากสารเคมี อาจได้จากกองทุนเงินทดแทน จากรายงาน 506 และจากสถิติของโรงพยาบาล

ทางด้านการประสานงาน เสนอให้มี War Room ร่วมกับทางจังหวัดมีการปักหมุดลงบนแผนที่บริเวณที่เกิดเหตุ ปัจจุบันมีหน่วยงานหลายหน่วยที่ต้องประสานงานด้วยเช่นอุตสาหกรรมจังหวัด ส่วนราชการระดับท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้อนุญาตให้สร้างโรงงาน กรมการป้องกันกัยฝ่ายพลเรือน ซึ่งการประสานงานยังไม่ราบรื่นนัก

ผลการรวบรวมข้อมูลในเบื้องต้นสรุปได้ว่า ยังไม่มีหน่วยงานที่สามารถรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานต่างๆให้เป็นเอกภาพและเพียงพอแก่การวางแผนป้องกันอับัติกัยจากเคมีวัตถุมีพิษ อีกทั้งข้อมูลที่มีอยู่บ้างไม่สามารถเผยแพร่ได้เนื่องจากติดขัดที่ระเบียบราชการ

การประชุมระดมสมองครั้งที่ 1

คณะวิจัยได้จัดการประชุมระดมสมองครั้งที่ 1 วันที่ 10 กรกฎาคม 2546 ณ ศาลากลางจังหวัดสมุทรสาคร ผู้เข้าร่วม ประกอบด้วยรองผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมุทรสาคร และตัวแทนจากภาครัฐและเอกชน

ปัญหา

ผู้เข้าร่วมได้กล่าวว่าปัญหาที่พบในพื้นที่ก็คือ

1. ปัจจุบันสิ่งแวดล้อมทั้ง 3 อำเภอ ในจังหวัดสมุทรสาครมีการเปลี่ยนแปลงไปมาก น้ำเน่าเสีย อากาศเป็นพิษ ในอาหารที่รับประทานมีสารเคมีปลอมปนมาด้วย
2. มีกลิ่นสารเคมี กลิ่นน้ำเสียจากสถานที่ต่าง ๆ
3. โรงเรียนแห่งหนึ่งมีนักเรียนประมาณ 2,000 คนอยู่ใกล้โรงงานก๊าซถ้ำมีการรั่วไหลจะปฏิบัติอย่างไร
4. ความรับผิดชอบของรัฐในเรื่องความปลอดภัยยังไม่เป็นองค์รวม
5. กิจการส่วนใหญ่ไม่รายงานว่ามีสารเคมีอะไรบ้าง และมีวิธีป้องกันอย่างไร

6. การประสานงานบางส่วนยังไม่พร้อม บางหน่วยงานควบคุมได้เฉพาะสภาพการทำงาน ไม่สามารถควบคุมสิ่งแวดล้อมภายนอกได้ ทำได้แค่เตือนและแจ้งให้สาธารณสุขทราบ
 7. สถานประกอบการไม่คำนึงถึงความปลอดภัย คือไม่ทำอ่างล้างหน้า ล้างตัวสำหรับพนักงาน
 8. ห้องเก็บสารเคมีจะต้องมีที่กันสารรั่วซึม และมีที่เก็บอย่างดี แต่ผู้ประกอบการมักจะไม่ทำ เนื่องจากมีต้นทุนในการทำสูง
 9. สารเคมีเป็นสิ่งที่ใกล้ตัว แต่คนเราส่วนใหญ่มักมองว่าอยู่ไกลตัว
 10. การณรงค์ให้เกิดจิตสำนึกอาจไม่ค่อยได้ผลนัก ต้องใช้กฎหมายควบคุมกันไปด้วยจะได้ผลที่ดีกว่า
- ผู้เข้าประชุมขอความเห็นดังต่อไปนี้ในด้านความปลอดภัยของสารเคมี
1. อยากรู้ว่าสารเคมีอยู่ที่ไหน
 2. สารเคมีมีการกระจายอย่างไร
 3. วิธีป้องกันอันตรายจากสารเคมีทำอย่างไร
 4. หน่วยงานราชการจะมีเครือข่ายช่วยเหลือชุมชนได้อย่างไร
 5. มีการดำเนินการในระบบสารสนเทศ ให้ประเมิน ความรุนแรง ระดับ 1-2-3 ได้และมีขั้นตอนว่าจะช่วยเหลือกันอย่างไร

ข้อเสนอแนะ

1. โรงพยาบาลต้องมีแผนฉุกเฉิน มีเวร 24 ชม. ควรมีชุดระวังภัย
2. มีวิธีการช่วยเหลือคนเจ็บและเคลื่อนย้ายอย่างถูกต้อง
3. กิจกรรมประมงต่อเนื่องมักจะมีแอมโมเนียรั่วไหล จะต้องมีการที่บอกทิศทางลมไว้ด้วย
4. ควรมีการวางแผนก่อนเกิดเหตุ โดยก่อนเกิดเหตุ ชุมชนต้องเข้ามาเกี่ยวข้องก่อน เพราะชุมชนได้รับผลกระทบ ควรให้ความรู้แก่ชุมชนว่ามีสารเคมีประเภทไหน ผลดีและผลเสีย ควรให้ชุมชนรู้ถึงการแก้ไขเบื้องต้น
5. หลังเกิดเหตุ ควรมีการบูรณะฟื้นฟูซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอยากให้เห็นเจ้าหน้าที่ ช่วยปฏิบัติหน้าที่ให้ถูกต้องตามกฎหมาย เช่น โรงงานที่มีเคมีวัตถุ น่าจะใช้มาตรการเข้าไปควบคุมป้องกัน ตามกฎระเบียบข้อบังคับที่ทางราชการมีอยู่ เนื่องจากทุกวันนี้ชาวสมุทรสาครได้รับผลกระทบจากสารเคมีต่างๆ มากพอสมควร
6. โรงงานที่ปล่อยสารพิษออกมามีผลกระทบต่อโรงเรียน แต่ไม่ค่อยได้รับการแก้ไข ประชาชนอยากเห็นสาธารณสุขจังหวัด หรือหน่วยงานของรัฐเข้าไปแก้ไข
7. ก่อนเกิดเหตุต้องมีการฝึกซ้อมในโรงงานการฝึกซ้อมต้องมีหน่วยงานจากรัฐเข้าไปช่วยกำกับดูแล

8. ต้องมีแผนภูมิคิดไว้บริเวณหน้าโรงงาน เพื่อบอกแหล่งน้ำว่าอยู่ส่วนไหนของโรงงาน เมื่อเกิดเหตุ หรือแหล่งน้ำใกล้เคียง
9. การประสานงานต้องมีกองอำนาจการและสิ่งการที่ดี เพราะอุปกรณ์การดับเพลิงของจังหวัดเรามีน้อยมาก คุณภาพก็ไม่ค่อยดี
10. ข้อมูลข่าวสารต้องชัดเจน มีรายงานอย่างถูกต้องเรื่องสารเคมี และแผนภูมิต่าง ๆ ต้องชัดเจน ในกรณีนี้ผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศ กรมโรงงานอุตสาหกรรม แจ้งว่ายินดีเปิดเผยข้อมูลของสารเคมีในจังหวัดสมุทรสาครให้ในระดับหนึ่ง
11. ขณะเกิดเหตุ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจริง ๆ คือ ตำรวจซึ่งสามารถตรวจสอบที่เกิดเหตุได้ว่าเกิดขึ้นจริงหรือไม่ แล้วแจ้งข้อมูลข่าวสาร กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ ตำรวจต้องมีความรู้ที่แท้จริง
12. ขอให้ชุมชนกับภาคเอกชนช่วยสนับสนุนให้กับภาครัฐด้วย
13. หลังเกิดเหตุ ขอให้ช่วยเหลือกันอย่างจริงจัง ต่อเนื่อง และเก็บข้อมูลไว้ว่าต่อไปควรทำอย่างไร ก่อนหลัง ทำงานแล้วต้องมีการสรุป และประเมินผลว่าต่อไปจะมีการแก้ไขกันอย่างไร
14. ข้อมูลทุกอย่างต้องมีการใช้ร่วมกันอย่าต่างคนต่างเก็บ ถ้ารู้ว่ามีปัญหาอะไร จำนวนเท่าไร เราก็จะจัดการกับปัญหานั้นได้ การจัดการกับข้อมูลต้องถูกต้องครบถ้วนเพื่อใช้งานได้จริงและเต็มที่
15. หน่วยงานของรัฐพร้อมที่จะรับเรื่องร้องเรียน แต่ขอให้ข้อมูลชัดเจน ผู้ร้องเรียนต้องชัดเจน ต้องสร้างระบบการร้องทุกข์
16. หน่วยราชการให้มีการผ่อนปรนบ้าง ถ้าผู้ประกอบการพร้อมจะแก้ไข ข้าราชการต้องรักชุมชน และเห็นใจผู้ประกอบการด้วย และให้ความรู้ชุมชน เมื่อชุมชนมีความรู้ก็จะมารวมตัวกันเอง

การเผยแพร่ความรู้

1. สร้างจิตสำนึกในเด็ก
2. สร้างจิตสำนึกในผู้มีอำนาจหน้าที่
3. สร้างความรู้ให้ชุมชน
4. ให้ผู้ประกอบการรับรู้กฎหมาย

สรุปผลการประชุมระดมสมองครั้งที่ 1

วิสัยทัศน์ คือ “เราจะพัฒนาสมุทรสาครให้เป็นจังหวัดที่มีความชัดเจนและโปร่งใสในการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุจากสารเคมี”

กลยุทธ์ คือ สร้างเครือข่ายชุมชนในการดูแลความปลอดภัยจากสารเคมี

ข้อท้วงติง

บางท่านกล่าวว่ากฎระเบียบข้อบังคับเรามีมากมายแต่การปฏิบัติตามเรบกพร่องมากที่สุด
ฉะนั้น การกิจของรัฐไม่ควรยกให้ชุมชนควรจะมีหน่วยงานของรัฐ เข้ามาเกี่ยวข้องมากกว่าชุมชน
การรวมตัวของประชาชนเข้มแข็งแค่ไหน

ผู้ดำเนินการประชุมสรุปว่า เชื่อว่าความรู้จะช่วยให้ทุกสิ่งทุกอย่างดีขึ้น เราจะสร้างความรู้ร่วมกัน และ
แก้ไขปัญหาร่วมกัน

ข้อมูลจากระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

สืบเนื่องจากการประชุมครั้งที่ 1 กรมโรงงานได้ตระหนักถึงความสำคัญของข้อมูลข่าวสารที่มี
ต่อชุมชน จึงได้เริ่มเปิดเผยข้อมูลสารเคมีในจังหวัดสมุทรสาคร คณะวิจัยได้รับอนุญาตให้เข้าสืบค้นข้อ
มูลจากเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ได้ละเอียดขึ้น เช่นจาก Websiteของกรมโรงงาน (<http://www.diw.go.th>)
ซึ่งมีข้อมูลที่เป็นประโยชน์จำนวนมากเช่นจำนวนโรงงานประเภทต่างๆในจังหวัดสมุทรสาคร สารเคมี
แต่ละชนิดที่มีในจังหวัดสมุทรสาคร อีกทั้งยังสามารถนำมาคำนวณเพิ่มเติมเพื่อให้เห็นภาพรวมของสาร
เคมีในจังหวัดสมุทรสาครได้ด้วย ดังตารางที่ 2 และ 3

ลำดับ	สารเคมี	cas no	un no	การใช้ต่อปี	การเก็บสูงสุด	ชื่อโรงงาน (ไม่เปิดเผย)	จังหวัด
1	Ammonia			7,200	900		สมุทรสาคร
2	AMMONIA		2672	6,000	1,000		สมุทรสาคร
3	Ammonia		2672	6,000	1,000		สมุทรสาคร
4	Ammonia			2,700	70		สมุทรสาคร
5	Ammonia			2,500	2,500		สมุทรสาคร
6	Ammonia			600	110		สมุทรสาคร
7	Ammonia						สมุทรสาคร
8	Ammonia Solution	7664-41-7	1005	36,000	36,000		สมุทรสาคร
9	Ammonia Solution	7664-41-7	1005	18,000	18,000		สมุทรสาคร
10	Ammonia Solution	7664-41-7	1005	13,000	13,000		สมุทรสาคร
11	Ammonia Solution	7664-41-7	1005	10,800	1,800		

ตารางที่ 2 ข้อมูลดิบจาก Website ของกรมโรงงานแสดงสารเคมีในโรงงานต่างๆในจังหวัดสมุทรสาคร

ชื่อสารเคมี	จำนวน(ลิตร)	สารอันตราย
กรดกำมะถัน	56,200,000.00	ใช่
Sulphuric Acid 98%	36,000,000.00	ใช่
กรดกำมะถัน(Sulfuric Acid)	13,000,000.00	ใช่
กรดกำมะถัน(Sulfeeric acid)	13,000,000.00	ใช่
Nitric Acid	11,227,010.00	ใช่
Sulphuric Acid	10,410,000.00	ใช่
กรดกำมะถัน 98%	4,800,000.00	ใช่
Sulfuric Acid	2,550,683.00	ใช่
Chlorine	339,000.00	ใช่
Ammonia Solution (Anhydrous or > 50%)	203,835.00	ใช่
Ammonia Solution	173,200.00	ใช่
Sulfuric acid 98%	115,200.00	ใช่
Hydrochloric Acid (Anhydrous)	25,300.00	ใช่
Endosulfan	20,000.00	ใช่
ADDITIN RC	13,920.00	ใช่
Sodium Cyanide	8,450.00	ใช่
BPT	7,909.00	ใช่
Sulfuric acid 72%	7,200.00	ใช่
Anhydrous Ammonia, Liquified	3,600.00	ใช่
SULEURIC ACID	3,000.00	ใช่
Sulfuric Acid	3,000.00	ใช่
กรดไนตริก	200.00	ใช่
Nitric acid	40.00	ใช่
Nitric acid (68%)	40.00	ใช่
Chloroform		ใช่
Ammonia Solution (ความเข้มข้น > 50%)		ใช่

ตารางที่ 3 สารเคมีเป็นพิษในจังหวัดสมุทรสาครที่สรุปแล้วเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย

ข้อมูลที่ได้จาก Website ดังกล่าวอาจถือได้ว่าน่าเชื่อถือในระดับหนึ่งเพราะได้จากหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง แม้ว่าจะมีข้อบกพร่องในเรื่องของการบันทึกข้อมูล เช่น ชื่อของกรด Sulfuric ซึ่งมีการเขียนได้ในหลายรูปแบบและอาจพิมพ์ผิดในบางครั้ง แต่ก็ไม่ใช่เรื่องที่ร้ายแรงแต่อย่างใด เพียงแต่แบ่งว่าการเก็บข้อมูลยังมีความซ้ำซ้อนอยู่ (Data Redundancy)

การประชุมระดมสมองครั้งที่ 2

เรื่อง “วิสัยทัศน์ร่วมกันในการจัดการอุบัติเหตุด้านสารเคมีจังหวัดสมุทรสาคร”

ณ ภัตตาคารซีไลฟ์แลนด์

22 สิงหาคม 2546 13.00 น. – 16.00 น. โดยสรุป (รายละเอียดอ่านได้ในภาคผนวก)

วิทยากร

นพ.ชรินทร์ หวังโรจนรัตน์	รองผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมุทรสาคร ฝ่ายพัฒนาระบบบริการ
นายเสริมศักดิ์ สินธุเสก	ผู้อำนวยการนิคมอุตสาหกรรมสมุทรสาคร
นายไพโรจน์ หนูนกคิ	ผู้อำนวยการโรงเรียนสมุทรสาครวิทยาลัย
ภก.สมจิตต์ จันทร์อัมพร	หัวหน้ากลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร
นายทองแทน เลิศลัทธภรณ์	ผู้แทนองค์กรพัฒนาเอกชน
นายเพชร ศรีมหาเอก	ป้องกันจังหวัดสมุทรสาคร
ผู้ดำเนินการอภิปราย	รศ.สุชาดา ชินะจิตร รองผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

นพ.ชรินทร์

องค์กร ร.พ.สมุทรสาคร มี 3 บทบาท

บทบาทแรกเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน มีเจ้าหน้าที่นับพันคนและผู้ติดต่ออีกเป็นพันคน ถือเป็นผู้ได้รับผลกระทบ

อีกบทบาทในด้านวิชาการ ควรมีองค์ความรู้ โดยเฉพาะในด้านการรักษา และความรู้ที่จะให้แก่ชุมชน

บทบาทอีกประการหนึ่งคือด้านการรักษาพยาบาล

โรงพยาบาลยังไม่เคยมีการซ้อมอุบัติเหตุด้านสารเคมี

ถ้ามีการสร้างเครือข่ายคงต้องสนับสนุน

ป้องกันจังหวัด

ทำงานร่วมกับองค์กรและเครือข่ายเช่น ไทยอาสาป้องกันชาติ อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน กองอาสารักษาดินแดน

สมุทรสาครมีโรงงานฟอกย้อมจำนวนมากซึ่งอาจก่อให้เกิดมลพิษ เมื่อไม่นานนี้ก็มีเตาอุ่นน้ำมันรั่วซึ่งถ้าเกิดการระเบิดก็จะกินพื้นที่กว้างมาก

อยากเห็นเครือข่ายที่มีความรู้ เพราะสารเคมีแต่ละชนิดจะมีวิธีแก้ไขไม่เหมือนกันเช่น ไฟไหม้สาคน้ำเข้า ไปยังลูกกลาม

หน่วยงานควรรู้ว่าพื้นที่ใดเสี่ยงภัย ควรอพยพหรือไม่ ควรมีพื้นที่รับผู้อพยพ
องค์กรที่อยากเห็น

1. มีความรู้ความเข้าใจในการบรรเทาภัยที่เกิดขึ้นให้เบาบางลง
 2. การรักษาความปลอดภัยเช่นการโจรกรรม ลักทรัพย์ต้องมีตำรวจ อส. มาร่วม
 3. วิถีระบอบภัยที่ถูกต้อง เช่นกรณีเพลิงไหม้
 4. มีการประสานงานที่ดีเช่นกรณีลูกจ้างการไฟฟ้าถูกไฟช็อตจากความเข้าใจผิด
- โรงพยาบาลและ องค์กรภาคเอกชนต้องเข้ามาดูแล โรงพยาบาลเป็นหน่วยงานที่พร้อมตลอด 24 ชม
ภาคเอกชนต้องมาช่วยบรรเทาทุกข์ เช่นมูลนิธิการกุศลต่างๆ

เภสัชกรสมจิตต์

ข้อมูลสารเคมีที่ผู้นำเสนอแสดงให้เห็นอาจไม่ถูกต้อง เช่นก็ยังไม่ถูก
ตอนนี้พื้นที่เสี่ยงอยู่ตรงไหนยังไม่รู้ชัดเจน คนที่อยู่ในพื้นที่เสี่ยงก็อาจไม่ได้มาร่วม
ตอนนี้เครือข่ายชุมชนอาจไม่เข้มแข็งเพราะไม่มีความรู้
การแก้ไขเบื้องต้นอาจผิดๆ ถูกๆ เพราะขาดความรู้เช่นในกรณีที่ผู้ประสบภัยจากแอมโมเนีย จึงต้องให้
องค์กรความรู้
เครือข่ายภาครัฐตอนนี้มีมาก แต่น่าจะหาเจ้าภาพจริงๆ ผู้ว่า CEO อาจทำได้ บางทีคนไปร้องเรียนที่ สา
ธารณสุขทั้งที่ไม่มีอำนาจ
เครือข่ายชุมชนไม่มีสูตรสำเร็จ บางเครือข่ายเช่นการคุ้มครองผู้บริโภคไม่ต้องทะเลาะกับใคร แต่เครือ
ข่ายเรื่องสารเคมีนี้เลยปัญหาไม่ได้
บางทีประชุมมากเกินไป ไม่มีผลงาน
ภาครัฐต้องเข้ามาช่วยด้วย

ผู้จัดการนิคมอุตสาหกรรม

นิคมทั่วประเทศมี 30 แห่ง สมุทรสาครมี 2 แห่ง ที่ท่าทรายมีพื้นที่ 1456 ไร่ 111 โรงงาน เปิด 87 โรง ก่อ
สร้างและปิดไป 24 โรง โรงงานที่อยู่ในข่ายต้องรายงานมี 14 โรง ที่รุนแรงน้อยลงมี 28 โรง นิคมมีแผน
จะทำ Website โดยเฉพาะในเรื่องของฐานข้อมูล เพื่อที่จะเผยแพร่ให้คนทั่วไปทราบ เรื่องการรับแจ้ง
เหตุและการปฏิบัติเวลาเกิดเหตุต้องมีข้อมูล เช่นจำนวน ขนาดของถังบรรจุน้ำมัน ขั้นตอนการจัดตั้ง
ศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจ และการฟื้นฟูหลังเกิดเหตุ
ทางนิคมยินดีที่จะเผยแพร่ข้อมูลต่างๆ
ตัวนิคมอุตสาหกรรมเองก็เป็นเครือข่ายอยู่แล้วเพราะมีอยู่หลายแห่ง สามารถรวบรวมข้อมูลมาใช้ร่วม
กันได้

อ.สุชาติ

อยากเห็นการนิคมเป็น โมเดลในการจัดการด้านสารเคมี และการรวบรวมข้อมูลอย่างถูกต้อง

คุณทองแทน

การทำงานเพื่อความสำเร็จจะแยกเป็นฝ่ายไม่ได้ ควรมีการทำสามประสาน คือราชการ เอกชนและประชาชน ถ้าร่วมกันได้ความสำเร็จก็เกิด แต่จริงๆมักไม่ค่อยร่วมมือกัน

เครือข่ายที่เป็นไปได้น่าจะเป็นเครือข่ายในภาคการศึกษา

เครือข่ายที่สองคือภาคการผลิต ภาคการผลิตมีทั้งสร้างความเจริญและสร้างปัญหาให้ผู้อื่นซึ่งถ้าเอาจริงจังก็น่าจะสามารถแก้ไขได้ ให้มีปัญหาในระดับยอมรับได้

เครือข่ายท้องถิ่นมีอยู่แล้ว เครือข่ายคือคนที่ความเดือดร้อนร่วมกัน คนเดือดร้อนมักจะพร้อมต่อสู้อยู่แล้ว แต่ยังไม่เห็นเวทีที่จะแสดงออก ผู้ถือกฎหมายต้องเปิดช่อง มิฉะนั้นจะกลายเป็นต้องใช้กำลังเข้าไปเปิด ซึ่งจะเกิดความเสียหาย ความคุมไม่ได้

กลุ่มต่างๆมักเกิดจากความเดือดร้อนเช่นเครือข่ายรักแม่น้ำท่าจีนเกิดจากทำกินเน่าในปี 2543 เครือข่ายอนุรักษ์ชายฝั่งเกิดจากความเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อมชายฝั่ง

ให้อาวิสัยทัศน์จากการประชุมคราวก่อนมาลงในระดับตำบลจะดีกว่าในระดับจังหวัด ขึ้นกับราชการจะพร้อมหรือไม่

ภาคการเมืองก็ต้องเข้ามาช่วยแก้ปัญหาในพื้นที่ เพราะสามารถจะเข้าถึงฝ่ายต่างๆได้

โรงงานแห่งหนึ่งสร้างปัญหามากเพราะมีอิทธิพล นอกจากนี้ยังแก้ปัญหาแบบไม่ถูกต้องเช่นติดต่อขอซื้อที่ดินจากผู้เดือดร้อน กลายเป็นลักษณะฉวยโอกาสแสวงหาประโยชน์

โรงพยาบาลต้องมีตัวเลขคนเจ็บเพื่อนำเสนอได้

ชาวบ้านมักจะรู้เฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องตัว ปัญหาของประชาชนคือขาดข้อมูล ได้เพียงไม่ได้

อยากได้สายตรงราชการ ซึ่งเครือข่ายมีมากอยู่แล้วแต่จุดมุ่งหมายยังไม่ชัด จำนวนมากแต่คุณภาพยังไม่ชัดเจน

ราชการเองต้องปรับความคิดให้ตรงกันเช่นป้องกันจังหวัดพูดแบบหนึ่ง อำเภออาจพูดคล้ายกันแต่เทศบาลอาจคิดไปอีกทางหนึ่ง ทั้งที่โรงงานเดียวกันตั้งอยู่ทั้งในเทศบาล อำเภอ และจังหวัด ระบบงานต้องรวมกันเป็นหนึ่งเสียก่อน ไม่แยกส่วน ฝ่ายบริหารแม้ว่าอาจไม่มีอำนาจมากนักเช่นผู้ว่า CEO แต่น่าจะคุยกันรู้เรื่องได้

อ.ไพโรจน์

โรงเรียนในจังหวัดนี้มี 136 โรงเรียน

โรงเรียนสมุทรสาครวิทยาลัยได้รับผลกระทบจากฝุ่นสารเคมี กลิ่นเหม็น

เด็กจะเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายที่จะเข้าถึงผู้ปกครองซึ่งก็มักทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม
 คนส่วนใหญ่ไม่ค่อยรู้รายละเอียดของสารเคมี วิธีการแจ้งเหตุและการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ต้องมีการ
 สร้างสถานการณ์จำลองเหมือนของดับเพลิง แสดงวิธีการแก้ปัญหาอย่างถูกต้องหลักวิชาการ
 ควรจัดนิทรรศการปฏิบัติจากสารเคมี
 จัดโครงการในโรงเรียนเกี่ยวกับสารเคมี มีการนำไปแทรกลงในหลักสูตร (หลักสูตรสถานศึกษา)
 เอกสารแผ่นพับผู้ปกครองมักไม่อ่าน บุคลากรที่เป็นนักเรียนควรนำไปเผยแพร่

ผู้เข้าประชุม (คุณเกียรติศรี)

ตลาดทะเลไทยก็ได้รับผลกระทบจากสิ่งแวดล้อม ขอฟ่ายต่างๆคำนึงถึงผลกระทบต่อสินค้าส่งออก
 อยากให้เจ้าหน้าที่มีบทบาทที่เข้มงวดมากขึ้น

ตัวแทนโรงเรียนเอกชน

มีเครือข่ายผู้ปกครองทั้งสามอำเภอ
 เวลาเมื่อมาจากอำเภออื่น ๆ มักรู้สึกว่ามีกลิ่นเหม็น แต่โรงเรียนมีเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลและสาธารณสุข
 จังหวัดมาดูแลอยู่แล้วจึงมีความมั่นใจ
 มีหลายหน่วยงานที่ต้องอาศัยโรงเรียนแต่ก็อยากจะช่วยเหลือ
 อยากเห็นผู้เกี่ยวข้องจริงๆ แลงถึงแนวคิด
 สารเคมียังมีผลกระทบต่ออาหารของเด็กด้วย
 ถ้ามีปัญหาจะแจ้งเบาะแสได้ทันที เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการ

พ.ท.ปรีชา มาลากรอง

ควรดูโรงงานเก่าว่าเขาผลิตอะไร โดยจัดลำดับความสำคัญไปสำรวจโรงงานที่มีปัญหาก่อน จัดทีมงานผู้
 ที่มีความรู้เฉพาะด้านมาร่วม

อนาคตน่าจะตั้งกติกาว่าโรงงานใดที่ต้องห้าม หรือมีสารเคมีต้องห้ามนำเข้าจังหวัดของเรา

อ.สุชาติ

ปัจจุบันมี การเก็บข้อมูลการนำเข้าแล้ว

ผู้ฟังท่านหนึ่ง

- 1.อยากเห็นโรงงานเป็นโรงงานเปิด สามารถให้ชุมชนรอบๆ หรือ อบต. เทศบาล องค์การบริหารส่วน
 จังหวัดเข้าไปตรวจสอบได้
- 2.อยากเห็นโรงงานเปิดเผยข้อมูลที่แท้จริง ตัวอย่างเช่นงานหลายหน่วยไม่มีฐานข้อมูลทำให้ไม่สามารถ
 วางแผนที่เป็นจริงได้

คุณสุรพล ระวังศ์

เรื่องสารเคมีอาจยังไกลตัวแต่ก็น่าเป็นห่วง

อยากให้เกิดแนวความคิดการมีส่วนร่วมของประชาชน ประชาชนในท้องถิ่นต้องเข้ามามีบทบาทเช่นการจัดตั้งอนุกรรมการจัดการอุบัติเหตุระดับตำบล มีประชาชนและฝ่ายบริหารท้องถิ่น เช่น อบต. นักวิชาการ ประจำตำบลเช่นลูกหลานชาวบ้าน หน้าที่ตรวจสอบโรงงานที่มีสารเคมี มีการจัดวางระบบเตือนภัยเช่น หอกระจายข่าว ไซเรน มีการเตรียมพร้อมเรื่องการช่วยเหลือผู้ประสบภัย

นพ.นฤวัต เกษรสุคนธ์

จังหวัดของเรายังขาดความตระหนัก และความรู้ เพราะไม่มีผู้ให้และขาดฐานข้อมูลซึ่งมีสี่กระทรวงที่ดูแลคืออุตสาหกรรม เกษตร สาธารณสุข และมหาดไทย แม้ว่าข้อมูลอาจเปิดเผยโดยตรงไม่ได้แต่อยากให้อุตสาหกรรมจังหวัดวิเคราะห์และเผยแพร่ออกสู่ชุมชน

ควรมีป้ายเตือนในชุมชนที่อยู่ใกล้โรงงาน โดยเฉพาะพื้นที่ที่มีบ้านกับโรงงานอยู่ติดกัน ควรมีแผนรองรับให้ชัดเจน

มีความแตกต่างระหว่างไฟไหม้กับสารเคมี

โรงพยาบาลต้องเตรียมความพร้อมให้มากขึ้น ปัจจุบันยังไม่มีอุปกรณ์ในการผจญสารเคมีเลย อยากเรียกร้องให้หน่วยงานราชการเปิดเผยข้อมูลให้มากขึ้น จะได้ทำให้โรงพยาบาลเตรียมตัว

การอภิปรายในรอบสอง

นพ.ชรินทร์

เชื่อว่าชาวมหาชัยตระหนักถึงพิษภัยสารเคมีแล้ว

องค์ความรู้มีพอควรมีแหล่งค้นหาอยู่แล้ว

เครือข่ายธรรมชาติก็มีอยู่แล้ว แต่เฉพาะกิจหรือไม่ยั่งยืน ไม่รอบด้าน ความหวังอยู่ที่ผู้ว่าCEO อย่างไรก็ตามทางโรงพยาบาลสนับสนุนเต็มที่

ป้องกันจังหวัด

โทรศัพท์สายตรงก็มี 034427531 มีเวรยาม24 ชั่วโมง

อพปร. 034425551

ภก.สมจิตต์

ชาวบ้านตระหนักแต่ยังไม่รู้ข้อมูลที่แท้จริง มีฉะนั้นจะตื่นตัวกว่านี้

ผอ.นิคมฯ

มาบตาพุดเคยมีปัญหาแต่แก้ไปได้มากแล้ว

ยินดีให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่

คุณทองแทน

ภาคประชาชนเคยเข้าซื้อกันเรียกร้องให้อุตสาหกรรมที่ก่อปัญหาหยุดดำเนินการแต่ก็ไม่ค่อยได้ผล องค์การประชาชนจึงแก้ปัญหาไม่ได้

ไม่มั่นใจว่าในระดับจังหวัดผู้ว่าเป็นเจ้าภาพได้หรือไม่อย่างเช่นเรื่องโรงงานก๊าซไม่มีใครยอมเป็นเจ้าภาพ

อยากให้คุยกันในเรื่องพวกนี้ด้วย

อยากเห็นศูนย์ป้องกันอุบัติภัยระดับจังหวัด และศูนย์ข้อมูล

อ.ไพโรจน์

อยากเห็นจังหวัดของเรามีสภาพเศรษฐกิจดี สุขภาพกาย สุขภาพใจดี ทุกคนต้องใช้แนวทางนายก คือ ร่วมกันรณรงค์แก้ปัญหา

อ.สุชาติ สรุป

ฝันของ สกว. คืออยากเห็นสมุทรสาครเป็นจังหวัดนำร่องของการจัดการอุบัติภัยสารเคมี สกว. ไม่อาจทำได้เอง เครื่องมือของการทำงาน ต้องฝังอยู่ในระบบที่นี่

สกว.จะสนับสนุนในแง่ของโครงการวิจัยและพัฒนา ให้งานต่างๆเป็นจิ๊กซอว์มาต่อดัดกันเป็นภาพใหญ่

วิเคราะห์

การวางแผนอุบัติภัยจากเคมีวัตถุเป็นสิ่งที่ต้องอาศัยข้อมูลข่าวสารจำนวนมากเนื่องจากเมื่อเกิดเหตุแต่ละครั้ง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะไม่รู้ชัดเจนว่ากำลังเผชิญกับสารเคมีใด และสารเคมีเหล่านั้นมีอันตรายมากน้อยเพียงใด และเป็นไปได้ว่าเมื่อเจ้าหน้าที่เข้าไปค้นหาข้อมูลในที่เกิดเหตุจนได้ข้อมูลเพียงพอต่อการกู้ภัยแล้วทั้งเจ้าหน้าที่และประชาชนต่างก็ประสพภัยจากสารเคมีนั้นไปแล้ว การมีข้อมูลพื้นฐานที่เพียงพอทำให้สามารถตอบสนองต่ออุบัติภัยได้อย่างรวดเร็วเช่นกรณีที่มีก๊าซรั่วไหล เราจะสามารถกำหนดบริเวณที่อันตราย (Hot Zone) บริเวณที่มีอันตรายปานกลาง (Warm Zone) และบริเวณที่มีอันตรายน้อย (Cold Zone) ได้อย่างถูกต้อง

การกำหนด Zone ต่างๆเหล่านี้ต้องอาศัยข้อมูลเกี่ยวกับชนิดของสารเคมี ปริมาณสารเคมีที่มีอยู่ในถังเก็บ ขนาดของรอยรั่วไหล ทิศทางและความเร็วลม สภาพพื้นที่

จากข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม ข้อมูลมีสองระดับคือในระดับที่เผยแพร่ให้ประชาชนทั่วไปดาวน์โหลดจาก Website นั้นเป็นข้อมูลเกี่ยวกับชนิดและชื่อของโรงงานอุตสาหกรรม

กรรมจำแนกตามรายจังหวัด และอีกระดับหนึ่งคือข้อมูลที่บ่งบอกว่าในสถานประกอบการแต่ละแห่งในจังหวัดหนึ่งๆมีสารเคมีอันตรายใดบ้าง

ข้อมูลที่มีอยู่นั้นเพียงพอที่จะบอกให้เจ้าหน้าที่ที่ต้องเข้าไปเผชิญเหตุ สามารถเตรียมอุปกรณ์ป้องกัน อุปกรณ์ทางการแพทย์ อุปกรณ์ในการกู้ภัยได้ในระดับหนึ่ง ซึ่งหากมีการเปิดเผยให้มากขึ้นหรือจัดระบบให้บุคลากรของทางราชการที่มีหน้าที่ในการบรรเทาสาธารณภัย หรือรักษาพยาบาลสามารถเข้าถึง น่าจะถือว่าเป็นความคืบหน้าอีกครั้งหนึ่งของการตอบสนองต่ออุบัติภัยจากสารเคมี แต่ข้อมูลบางอย่างเช่นขนาดและปริมาณของการรั่วไหลนั้นต้องเข้าไปสำรวจในสถานที่เกิดเหตุ จึงเป็นการยากที่จะได้ข้อมูลอย่างถูกต้อง

สำหรับการวางแผนป้องกันอุบัติภัยนั้นยังต้องอาศัยข้อมูลที่ถูกต้องเป็นส่วนประกอบสำคัญ ในขณะเดียวกันเราสามารถที่จะตัดข้อมูลทางอุทกนิยมนิวทราลออกไปได้โดยสมมุติว่าความเร็วลมเป็น 3.25 ไมล์ต่อชั่วโมงซึ่งเป็นความเร็วลมที่ก่อให้เกิดการแพร่กระจายของสารเคมีสูงสุดซึ่งเป็นวิธีเดียวกับที่ใช้ใน โปรแกรม CAMEO

เนื่องจากลักษณะของอุบัติภัยจากสารเคมีแตกต่างจากอุบัติภัยจากการจราจร อุบัติภัยจากสารเคมีมีผู้ได้รับผลกระทบเป็นจำนวนมากและมีอาณาบริเวณที่ได้รับผลกระทบเป็นวงกว้าง ตัวอย่างเช่นเหตุการณ์ก๊าซเมทิล ไอโซไซยานาตรั่วไหลที่เมืองโพลาลประเทศอินเดียนั้นมีผู้เสียชีวิตถึง 4,000 คน บาดเจ็บหรือได้รับผลกระทบ 400,000 คน บริเวณที่ได้รับผลกระทบกว้างถึง 20 ตารางกิโลเมตร การวางแผนจึงต้องอาศัยความร่วมมือจากชุมชนเป็นอย่างมาก

ความร่วมมือของชุมชนนั้นจะเกิดขึ้นเมื่อเกิดการตระหนักรู้ (Awareness) นั่นคือชุมชนจะต้องเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและมีความตระหนักร่วมกันว่าเป็นหน้าที่ของพวกเขาโดยตรงที่จะต้องเข้าร่วมกันป้องกันภัยอันตรายซึ่งจะเกิดขึ้นต่อชุมชน

เครือข่ายชุมชนเป็นส่วนหนึ่งของประชาสังคม (Civil Society) ประชาสังคมคือ องค์กรที่ทำหน้าที่เติมช่องว่างระหว่างครอบครัว รัฐ และตลาด USAID ได้เสนอในรายงานว่า "ในกระบวนการพัฒนาที่ยั่งยืนควมมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของประชาสังคมมีความสำคัญเท่า ๆ กันกับควมมีประสิทธิภาพและ ประสิทธิผลของตลาด ประชาสังคมก่อให้เกิดการมีส่วนร่วมทางการเมือง เช่นเดียวกับตลาด ก่อให้เกิดการมีส่วนร่วมทางเศรษฐกิจในสังคม" ⁸

เครือข่ายชุมชนจะต้องเข้ามามีส่วนในการประเมินความเสี่ยงจากเคมีวัตถุ และร่วมวางแผนในการรับมืออุบัติภัยจากสารเคมี ซึ่งบางครั้งศักยภาพของชุมชนอาจไม่เพียงพอ เครือข่ายเหล่านี้จึงควรมีเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือนักวิชาการเข้าไปมีส่วนร่วมด้วย

คณะวิจัยจึงได้จัดให้มีเวทีสาธารณะขึ้นสองครั้ง เพื่อศึกษาแนวคิดของชุมชนในการรวมตัวกัน แก้ปัญหาจากอุบัติเหตุสารเคมีและหวังว่าเวทีสาธารณะที่จัดขึ้นจะเป็นจุดเริ่มต้นของการรวมตัวด้วย

วิเคราะห์การทำเวทีสาธารณะครั้งที่ 1

ผู้เข้าประชุมยอมรับถึงความสำคัญของการรวมตัวเป็นเครือข่ายเพื่อความปลอดภัยจากสารเคมี ผู้เข้าประชุมเห็นว่าหน่วยงานภาครัฐยังต้องมียุทธศาสตร์ในการควบคุมดูแลโรงงานอุตสาหกรรม ให้ดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนด ประชาชนบางกลุ่มยังเกรงว่าการสร้างเครือข่ายชุมชนจะทำให้ภาครัฐละทิ้งปัญหา

ผู้เข้าประชุมเห็นว่าระบบข้อมูลข่าวสารมีความจำเป็นต่อการสร้างเครือข่ายชุมชนเป็นอย่างมาก ผู้เข้าประชุมเห็นว่าโรงพยาบาลควรมียุทธศาสตร์มากขึ้น ควรมีการฝึกซ้อมแผนอุบัติเหตุทางเคมี

วิเคราะห์การทำเวทีสาธารณะครั้งที่ 2

วิทยากรและผู้เข้าร่วมประชุมเห็นด้วยกับการสร้างเครือข่ายเพื่อความปลอดภัยจากสารเคมี เครือข่ายส่วนหนึ่งมีอยู่แล้วเช่นเครือข่ายที่รัฐจัดตั้งได้แก่ ไทยอาสาป้องกันชาติ อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน และเครือข่ายของประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนเช่นกลุ่มรักแม่น้ำท่าจีน กลุ่มอนุรักษ์ชายฝั่ง

โรงเรียนควรเข้าร่วมอยู่ในเครือข่ายด้วย เพราะมีความสัมพันธ์กับชุมชนอย่างแนบแน่น และยังอยู่ในฐานะที่จะพัฒนาองค์ความรู้ต่อไปอีกได้

แม้จะมีการรวมตัวเป็นเครือข่ายแล้วแต่เจ้าหน้าที่ของรัฐก็ยังคงทำหน้าที่ดูแลโรงงานอุตสาหกรรม และยังคงมียุทธศาสตร์ที่ชัดเจน

การขาดเจ้าภาพในเรื่องของอันตรายจากสารเคมี การขาดการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่างๆยังเป็นปัญหาที่ต้องแก้ไข หลายฝ่ายเชื่อว่าผู้ว่าแบบบูรณาการ (ผู้ว่า CEO) อาจช่วยประสานงานระหว่างหน่วยงานต่างๆได้

การดำเนินการตามกฎหมายก็ยังคงกระทำอยู่ การรวมตัวของชุมชนเป็นเครือข่ายเพียงอย่างเดียวมิได้ทำให้ปัญหาหมดสิ้นไป

ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องเป็นสิ่งจำเป็นต่อการรวมตัวเป็นเครือข่าย

จากการทำเวทีสาธารณะทั้งสองครั้งจะเห็นว่าชุมชนพร้อมที่จะร่วมกันเป็นเครือข่ายเพื่อความปลอดภัยจากสารเคมี โดยองค์กรประกอบนั้นจะประกอบไปด้วยเครือข่ายที่ได้รับการจัดตั้งจากภาครัฐได้แก่ ไทยอาสาป้องกันชาติ อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน อาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัย และเครือ

ขายของประชาชนในพื้นที่ซึ่งได้แก่ประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากโรงงานอุตสาหกรรมหรือสารเคมีอันตราย นอกจากนี้ควรมีองค์กรของรัฐที่อยู่ในฐานะผู้ได้รับผลกระทบเช่น โรงเรียน โรงพยาบาลเข้าไปมีส่วนร่วมด้วย

สำหรับบทบาทของหน่วยงานรัฐที่เป็นผู้กำกับเช่นอุตสาหกรรมจังหวัด สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดนั้นจากการทำเวทีสาธารณะทั้งสองครั้งยังไม่ชัดเจนนัก แม้แต่บทบาทของการประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ ในจังหวัดก็ไม่ชัดเจน แต่ในขณะเดียวกันนิคมอุตสาหกรรมกลับมีบทบาทที่ชัดเจนกว่าซึ่งอาจเพราะมีความคล่องตัวในการบริหารมากกว่า

ในการจัดเวทีสาธารณะทั้งสองครั้งวิทยากรและผู้เข้าร่วมประชุมหลายท่านมีความเห็นว่าแม้จะมีการรวมตัวเป็นเครือข่ายแล้วแต่ภาครัฐก็ยังต้องให้การสนับสนุนที่สำคัญสองด้านคือ ประการที่หนึ่งภาครัฐจะต้องสนับสนุนข้อมูลข่าวสารอย่างเพียงพอ และกลับกันการให้ข้อมูลที่เหมาะสมก็จะทำให้ชุมชนเกิดความตระหนักรู้และรวมตัวกันได้ดีขึ้น ประการที่สองภาครัฐจะต้องบังคับใช้กฎหมายกับโรงงานที่กระทำผิดกฎหมาย

กรณีที่น่าสนใจคือบางครั้งการก่อให้เกิดมลภาวะกลับส่งผลดีต่อโรงงานอุตสาหกรรมบางแห่งคือขายโอกาสกว้านซื้อที่ดิน เป็นการบั่นทอนความเข้มแข็งของชุมชน ดังนั้นในกรณีเช่นนี้ภาครัฐจะต้องบังคับใช้กฎหมาย

ถ้าเปรียบเทียบกับสหรัฐอเมริกา เครือข่ายของชุมชนในสหรัฐมีความเข้มแข็งกว่าเนื่องจากมีกฎหมายที่เรียกว่ากฎหมายการวางแผนฉุกเฉินและการมีส่วนร่วมรับรู้ของชุมชน (Emergency Planning and Community Right to Know Act) ในระบบของสหรัฐ เครือข่ายชุมชนถูกจัดตั้งโดยรัฐ และเป็นเครือข่ายที่ถูกกำหนดให้เป็นผู้รับข้อมูลหลักจากโรงงานอุตสาหกรรม ในขณะที่หน่วยงานส่วนกลาง (Environmental Protection Agency: EPA) เป็นผู้รับรายงานข้อมูลที่สำคัญเท่านั้นเช่น Toxic Release Inventory สิ่งเหล่านี้อาจเป็นผลที่มาจากการที่สหรัฐมีการกระจายอำนาจสูงยิ่งกว่า

สำหรับอุปสรรคในการรวมตัวกันเป็นเครือข่าวนั้นจากการทำเวทีสาธารณะทั้งสองครั้งคือหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงต่อความปลอดภัยจากสารเคมียังไม่ได้แสดงบทบาทที่เด่นชัดว่าจะเข้าร่วมเป็นเครือข่ายด้วยหรือไม่ นั่นคือในเครือข่ายชุมชนนั้นหน่วยงานของรัฐจะมีส่วนร่วมมากน้อยเพียงใด นักวิชาการหลายท่านเคยกล่าวว่าปัญหาประการหนึ่งของการรวมตัวกันคือภาครัฐและประชาชนมีแนวคิดต่อการพัฒนาที่แตกต่างกัน

นิธิ เอียวศรีวงศ์กล่าวว่า “ในขณะที่ภาคประชาชนเสนอวิถีทางพัฒนาอีกวิถีทางหนึ่ง คือสร้างความแข็งแกร่งให้แก่ภาคประชาชน โดยการเปิดทางเลือกของการพัฒนาที่มีความหลากหลายและเหมาะสมกับศักยภาพของประชาชนจะดำเนินการพัฒนาด้วยตนเองได้ รัฐก็ยืนยันในวิถีทางพัฒนาเดิม

คือสร้างโครงสร้างพื้นฐานเพื่อหล่อเลี้ยงภาคเอกชนให้เติบโตแข็งแกร่งพอที่จะแข่งขันกับคนอื่นนอกประเทศได้”⁹

สรุป

คณะวิจัยได้ทำการศึกษาสภาพข้อมูลเพื่อการจัดการและป้องกันอุบัติเหตุจากเคมีวัตถุอันตรายใน จังหวัดสมุทรสาคร โดยได้ทำการศึกษาถึงการนำเข้าข้อมูลซึ่งมีสองจุดหลักคือที่อุตสาหกรรมจังหวัดซึ่ง ทำหน้าที่ส่งข้อมูลให้สำนักควบคุมวัตถุอันตราย กรมโรงงานอุตสาหกรรม และสวัสดิการและคุ้มครอง แรงงานจังหวัด และติดตามไปยัง Website ของหน่วยงานที่รับผิดชอบ ศึกษาว่ามีข้อมูลชนิดใดที่เปิดเผย ได้และยังเปิดเผยออกสู่สาธารณะชนไม่ได้ พบว่าข้อมูลมีเพียงพอแต่ยังมีปัญหาเรื่องการเข้าถึง คณะวิจัยยังได้ศึกษาการรวมตัวกันเป็นเครือข่ายของชุมชนพบว่ามีความเป็นไปได้ แต่ภาครัฐต้อง สนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสารและการดำเนินการกับสถานประกอบการที่ทำผิดกฎหมาย.

เอกสารอ้างอิง

¹ www.epa.gov/ceppo “Consolidated List of Chemicals Subject to the Emergency Planning and Community Right-To-Know Act (EPCRA) and Section 112(r) of the Clean Air Act”

² คณะอนุกรรมการประสานนโยบายและแผนการดำเนินงานว่าด้วยความปลอดภัยด้านเคมีวัตถุภายใต้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยทางด้านการเคมีวัตถุ, กันยายน 2544. แผนแม่บทพัฒนาความปลอดภัยด้านเคมีวัตถุแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2545-2549), โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก กรุงเทพมหานคร

³ คณะอนุกรรมการประสานนโยบายและแผนการดำเนินงานว่าด้วยความปลอดภัยด้านเคมีวัตถุภายใต้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยทางด้านการเคมีวัตถุ, อ้างแล้ว

⁴ โรงพยาบาลสมุทรสาคร. บันทึกของงานอุบัติเหตุ ไม่ได้ตีพิมพ์

⁵ <http://www.diw.go.th>

⁶ <http://www.epa.gov/ceppo>

⁷ วราพรรณ ด่านอุดตรา และคณะ, พฤศจิกายน 2545.ฐานข้อมูลอ้างอิงบัญชีวัตถุอันตราย, บริษัทศรีเมืองการพิมพ์จำกัด.

⁸ ราณี หัสสร้างสี, บทสำรวจ บทบาทองค์การพัฒนาเอกชนในประชาสังคม. <http://www.focusweb.org>

⁹ นิธิ เอียวศรีวงศ์, 6 กรกฎาคม 2546. รัฐทิ้งเวทีความชอบธรรม, <http://www.geocities.com/midnightuniv>

ภาคผนวก
เอกสารข้อมูล

โครงการวิจัยเรื่อง
“การศึกษาศาภาพข้อมูลเพื่อการจัดการและป้องกันอุบัติเหตุสารเคมี
และวัตถุอันตรายระดับจังหวัด
กรณีจังหวัดสมุทรสาคร”

โครงการวิจัยของโรงพยาบาลสมุทรสาคร ได้รับทุนอุดหนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
ความเห็นในรายงานผลการวิจัยเป็นของผู้วิจัย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป

การประชุมระดมสมองครั้งที่ 1
10 กรกฎาคม 2546 9.00 –12.00 น.

ณ ศาลากลางจังหวัดสมุทรสาคร

รายนามผู้เข้าร่วมการประชุมระดมสมองครั้งที่ 1

หมายเลข	ตำแหน่ง/ชื่อ
1	ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร
2	ผู้อำนวยการสำนักนโยบายป้องกันและบรรเทาภัย กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
3	ปลัดจังหวัด
4	สำนักงานจังหวัด
5	นายกเทศมนตรีนครสมุทรสาคร
6	นายกเทศมนตรีบ้านแพ้ว
7	นายกเทศมนตรีกระทุ่มแบน
8	ป้องกันจังหวัด
9	อุตสาหกรรมจังหวัด
10	สาธารณสุขจังหวัด
11	โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดสมุทรสาคร
12	ผู้จัดการนิคมอุตสาหกรรมสมุทรสาคร
13	สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด
14	ผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชัย
15	ผู้อำนวยการโรงเรียนสมุทรสาครวิทยาลัย
16	ผู้อำนวยการโรงเรียนสมุทรสาครบูรณะ
17	ข้อมูลจังหวัด
18	ผู้อำนวยการโรงเรียนบางปลา
19	ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดคลองครุ
20	ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมุทรสาคร
21	หัวหน้ากลุ่มงานอาชีวเวชกรรม โรงพยาบาลสมุทรสาคร
22	หัวหน้ากลุ่มงานอุบัติเหตุ โรงพยาบาลสมุทรสาคร
23	หัวหน้ากลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภคสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร.
24	ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนอนุบาลสมฤดี
25	ผู้อำนวยการโรงเรียนเจริญศิลป์ศึกษา
26	ผู้อำนวยการโรงพยาบาลบ้านแพ้ว
27	ผู้อำนวยการโรงพยาบาลกระทุ่มแบน
28	ผู้อำนวยการโรงพยาบาลมหาชัย

หมายเลข	ตำแหน่ง/ชื่อ
29	นายกเทศมนตรีขอนแก่น
30	ผู้จัดการส่วนโรงงานไทยรอยัลฟรอนฟู้ด จำกัด
31	ผู้จัดการฝ่ายความปลอดภัยและอาชีวอนามัยโรงงานไทยยูเนียนฟรอนโปรดักส์
32	ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบางปลา
33	กรรมการผู้จัดการบริษัท PSP Specialties จำกัด
34	คุณรักษ์ บานแย้ม
35	คุณเกียรติศรี นุตาลัย
36	ขนส่งจังหวัด
37	ตัวแทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
38	รศ.ดร. วราพรรณ ด้านอุตรา
39	คุณวรรณิ์ พงศ์นิกร
40	ร.ศ.สุชาติ ชินะจิตร์ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
41	คุณสุปราณี จงดีไพศาล
42	คุณวิชาญ คันธมานนท์
43	คุณสนั่น ชัยสกุล
44	คุณอุทิศ บุญลือ
45	นายธนา นิธิศักดิ์
46	นายสมพงษ์ จิระพรพงศ์

ความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมระดมสมองครั้งที่ 1

1 คุณ รักษ์ บานแย้ม

เราจะจัดการสารเคมีอันตรายอย่างไรที่จะจัดให้อยู่ในขอบเขต ควบคุมดูแลได้แค่ไหนควรมีเจ้าหน้าที่ ที่สามารถจัดการได้จริง เช่นการตรวจสอบสารเคมีของโรงงาน การขออนุญาตใช้สารเคมี

ควรทำให้เป็นระบบ และสุดท้ายควรให้ความรู้แก่ประชาชนว่า เมื่อเกิดเหตุการณ์ขึ้นจริงแล้วจะแก้ไขอย่างไร

2. นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด

รู้สึกดีใจที่ต้นคิดเรื่องนี้เกิดขึ้นที่โรงพยาบาลสมุทรสาคร เราควรมีข้อมูลในเรื่องของการเจ็บป่วยของคนงานเพราะเป็นผู้ได้รับพิษก่อนผู้อื่น ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม น้ำเสีย กลิ่น และให้ผู้รับผิดชอบรายงานข้อมูลเพื่อเตรียมความพร้อม

3. สวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

- 3.1 ความปลอดภัยเน้นเรื่องลูกจ้างเป็นหลัก ไม่ได้เน้นสภาพแวดล้อม และได้ให้แต่ละบริษัทรายงานรายงานเข้ามาภายใน 7 วัน (รายงาน สอ.1) การประเมินสารเคมี (สอ. 3) ตรวจสุขภาพประจำปี (สอ. 4) หลังจากมีการครอบครองสารเคมี ให้มีการตรวจสุขภาพประจำปี แต่กิจกรรมส่วนใหญ่นายจ้างมักไม่ส่งรายงาน เพราะข้อมูลของสารเคมีใน สอ.1 ค่อนข้างละเอียด พูดถึงผลกระทบต่างๆ ทำให้ไม่อยากส่ง
- 3.2 กิจกรรมประมงต่อเนื่องจะมีแอมโมเนียรั่วไหล จะต้องมีการบอกละเมิดทางลมไว้ด้วย แต่ส่วนใหญ่จะไม่ค่อยทำ บางบริษัทปล่อยแอมโมเนียทุกเย็น เคยเตือนแล้วแต่ไม่ได้แก้ไข
- 3.3 ทางสวัสดิการคุ้มครองแรงงานไม่สามารถควบคุมสิ่งแวดล้อมภายนอกได้ ทำได้แค่เตือนแต่จะแจ้งให้สาธารณสุขทราบ
- 3.4 แต่ละบริษัทต้องบอกด้วยว่ามีสารเคมีอะไรบ้าง และมีวิธีป้องกันอย่างไร แต่ส่วนใหญ่จะไม่ยอมลงทุนในส่วนนี้ และไม่คอยแสวงหาเครือข่ายของประชาชน
- 3.5 สถานประกอบการมักจะไม่ทำอ่างล้างหน้า ล้างตัวสำหรับพนักงาน
- 3.6 ห้องเก็บสารเคมีจะต้องมีที่กันสารรั่วซึม และมีที่เก็บอย่างดี แต่ผู้ประกอบการทั้งหลายมักจะไม่ทำ เนื่องจากมีต้นทุนในการทำสูง
- 3.7 สารเคมีเป็นสิ่งที่ใกล้ตัว แต่คนเราส่วนใหญ่มักมองว่าอยู่ไกลตัว ตัวอย่างในปี 43 เคยเกิดเหตุสารเคมีรั่วไหลจากที่หนึ่งแล้วไหลมาห้องข้างเชื่อมทำให้เกิดการระเบิดมีผู้เสียชีวิต
- 3.8 การรณรงค์ให้นายจ้างมีจิตสำนึกอาจไม่ค่อยได้ผลนัก แต่ต้องเอากฎหมายมาบังคับใช้จะได้ผลดีกว่า

4. อาจารย์

ในเรื่องความปลอดภัย ท่านอยากเห็นอะไรในด้านความปลอดภัยของสารเคมี มองทั้งจากภาครัฐ ภาคอุตสาหกรรม และภาคประชาชน

5. คุณ อุทิศ

- 5.1 อยากรู้ว่าสารเคมีอยู่ที่ไหน
- 5.2 สารเคมีมีการกระจายอย่างไร
- 5.3 วิธีป้องกันอันตรายจากสารเคมีทำอย่างไร
- 5.4 หน่วยงานราชการจะมีเครือข่ายช่วยเหลือชุมชนได้อย่างไร
- 5.5 ในระบบสารสนเทศ จะดำเนินการอย่างไร ควรมีระบบที่ทำให้ประชาชนรู้ว่ามีการสารเคมีอะไรอยู่แถวบ้าน น่าจะมาเป็นระบบสารสนเทศ ในเรื่องการประเมิน ความรุนแรง ระดับ 1-2-3 จะช่วยเหลือกันอย่างไร เช่นกรณีถังเก็บน้ำมันขนาดใหญ่
- 5.6 มีวิธีการช่วยคนเจ็บได้อย่างไร การเคลื่อนย้ายจะทำอย่างไร

6. คุณ รัช บานแย้ม

ขอขอบคุณสวัสดิการคุ้มครองแรงงานที่อธิบายเรื่องกลิ่นแอมโมเนียบริเวณปั้มน้ำมัน ป.ต.ท. ท่านบอกว่าจะใช้วิธีการดมดม แต่ใช้เวลาเป็นปี ๆ แล้ว สาธารณสุขจังหวัดไม่ทราบทำอะไรหรือเปล่า ถ้าทำปัญหาน่าจะจบแล้ว

7. สวัสดิการคุ้มครองแรงงาน

ผมกำลังหาทางแก้ไขอยู่ แต่ทางโรงงานคือ และมีสิทธิพล นอกจากนี้ยังสามารถอุทธรณ์ได้เรื่อย ๆ เรื่องพวกนี้ไม่ได้อยู่ที่พวกเราแต่อยู่ที่คนที่เหนือกว่าเรา เพราะฉะนั้นเครือข่ายชุมชนน่าจะเป็นสิ่งที่ดีที่สุด

8. ป้องกันจังหวัด

สิ่งที่คณะวิจัยต้องทราบว่าถ้าเกิดอันตรายจากสารเคมีขึ้นจะทำอย่างไรเพราะ ข้อมูลบางส่วนเปิดเผยได้ แต่บางส่วนเปิดเผยไม่ได้ เพราะต้องคำนึงถึงคนที่มีเจตนาไม่ดีต่อบ้านเมือง เช่น การก่อวินาศภัย เสนอมุมมองไว้ 3 ข้อ

- 8.1 การวางแผนก่อนเกิดเหตุ คือการระดมสมองในวันนี้ โดยก่อนเกิดเหตุชุมชนต้องเข้ามาเกี่ยวข้องก่อน ตัวอย่างเช่นคลังน้ำมันขนาดใหญ่ ถ้าเกิดเพลิงไหม้ชุมชนต้องได้รับผลกระทบอย่างหนัก ควรให้ความรู้แก่ชุมชนว่าสารเคมีประเภทไหน ผลดีและผลเสีย ควรให้ชุมชนรู้ถึงการแก้ไขเบื้องต้น
- 8.2 ขณะเกิดเหตุ ทั้งราชการและเอกชนต่างก็ต้องมีส่วนร่วม โรงพยาบาลต้องมีแผนฉุกเฉิน และพร้อมระดมคนได้เมื่อมีเหตุฉุกเฉิน หน่วยงานราชการต่างๆควรมีเวร 24 ชม.ควรมีจุดระวังภัย
- 8.3 หลังเกิดเหตุ การบูรณะฟื้นฟูเป็นเรื่องของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

สมุทรสาครยังมีปัญหาอื่นๆอีกเช่นเรื่องถนน ซึ่งค่อนข้างลื่นมากเพราะมีน้ำปลาจากตู้คอนเทนเนอร์หยดลงมา

9. คุณ เกียรติศรี นุตาลัย

9.1 อยากจะเห็นเจ้าหน้าที่ ช่วยปฏิบัติหน้าที่ให้ถูกต้องตามกฎระเบียบ เช่น โรงงานที่มีเคมีวัตถุ น่าจะทำให้มาตรการเข้าไปควบคุมป้องกัน ปกติเจ้าของโรงงานถ้าต้นทุนสูงเขาก็จะไม่ทำ เราควรให้เขาทำตามกฎระเบียบข้อบังคับที่ทางราชการมีอยู่ เนื่องจากทุกวันนี้ชาวสมุทรสาครได้รับผลกระทบจากสารเคมีต่างๆ มากพอสมควร น้ำที่ปากอ่าวก็มีสองสีคือน้ำสีดำต่อน้ำทะเลสีน้ำเงิน

9.2 โรงงานที่ปล่อยสารพิษออกมามีผลกระทบต่อโรงเรียนเช่นโรงเรียนสมุทรสาครวิทยาลัยได้รับผลกระทบจนเรียนไม่ได้ มีการร้องเรียนมาเป็น 10 ปี แต่ไม่ค่อยได้รับการแก้ไข ประชาชนอยากเห็นสาธารณสุขจังหวัด หรือหน่วยงานของรัฐเข้าไปแก้ไข

10. คุณจุมพล สารพันธ์ุ ประธาน อ.ป.พ.ร.

10.1 ก่อนเกิดเหตุต้องควบคุมโรงงาน ต้องมีการฝึกซ้อมในโรงงานเพื่อให้พนักงานมีความเข้าใจในการแก้ไขเหตุร้ายตั้งแต่เริ่มต้น แต่ปัจจุบันมีเพียงไม่กี่เปอร์เซ็นต์ที่มีการฝึกซ้อม การฝึกซ้อมต้องมีหน่วยงานจากรัฐเข้าไปช่วยกำกับดูแลในเรื่องการรับรองคุณภาพเอกสาร ต้องมีแผนภูมิติดไว้บริเวณหน้าโรงงาน เพื่อบอกแหล่งน้ำว่าอยู่ส่วนไหนของโรงงาน เมื่อเกิดเหตุ หรือ แหล่งน้ำใกล้เคียง หลายครั้งเมื่อไประงับภัยพบว่าหาแหล่งน้ำไม่ได้

10.2 ขณะเกิดเหตุ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจริง ๆ คือ ตำรวจซึ่งสามารถตรวจสอบที่เกิดเหตุได้ ว่าเกิดขึ้นจริงหรือไม่ แล้วแจ้งข้อมูลข่าวสาร กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่าง ตำรวจต้องมีความรู้ที่แท้จริงและต้องมีข้อมูลข่าวสาร ต้องมีการควบคุมการจราจร การประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ เช่น จส.100 เจ้าหน้าที่ดับเพลิงและผู้สั่งการเช่นผู้ว่าราชการจังหวัด ต้องมีกองอำนาจการและสั่งการที่ดี ซึ่งที่ผ่านมาไม่เคยมีเลย อุปกรณ์การดับเพลิงบ้านเรามีน้อยมาก คุณภาพก็ไม่ค่อยดีขอให้ชุมชนกับภาคเอกชนช่วยสนับสนุนให้กับภาครัฐด้วย ขออย่าว่า ข้อมูลข่าวสารต้องชัดเจน มีรายงานอย่างถูกต้องเรื่องสารเคมี มีแหล่งน้ำดับเพลิงที่ใดและแผนภูมิต่าง ๆ ต้องชัดเจน

10.3 หลังเกิดเหตุ ขอให้ช่วยเหลือกันอย่างจริงจัง ต่อเนื่อง และเก็บข้อมูลไว้ว่าต่อไปควรทำอย่างไร หลังทำงานแล้วต้องมีการสรุป และประเมินผลว่าต่อไปจะมีการแก้ไขกันอย่างไร

11. **เจ้าหน้าที่ป้องกันจังหวัด** ข้อมูลทุกอย่างต้องมีการแชร์กันอย่าต่างคนต่างเก็บ ถ้ารู้ว่าโรงงานนั้นมีสารเคมีอะไร จำนวนเท่าไร ถ้ามีข้อมูลในรูปแบบที่ใช้อย่าง ครบถ้วน เราก็จะจัดการกับปัญหานั้นได้ การจัดการกับข้อมูล ต้องถูกต้องครบถ้วน เพื่อใช้งานได้จริงและเต็มที่
12. **ผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชน** ขอขอบคุณอาจารย์จากโรงเรียนต่างๆ นายแพทย์พิบูล อิสสระพันธุ์ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมุทรสาคร นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร ปัจจุบันสิ่งแวดล้อมทั้ง 3 อำเภอ ในจังหวัดเรามีการเปลี่ยนแปลงไปมาก น้ำเริ่มเน่าเสีย อากาศเริ่มเป็นพิษ ในฐานะที่โรงเรียนเอกชนมีนักเรียนที่มาจากทั้ง 3 อำเภอ อยากจะฝากปัญหาไว้ดังนี้
 - 12.1 อาหารที่เด็กรับประทาน มีสารเคมีปลอมปนมาด้วย อาหารก็หมดอายุ
 - 12.2 มีกลิ่นสารเคมี กลิ่นน้ำเสียจากสถานที่ต่าง ๆ ที่ผ่านมาถึงโรงเรียนโรงงานหลายแห่ง ไม่มีที่บำบัดน้ำเสีย
13. **เจ้าหน้าที่อุตสาหกรรมจังหวัด** เราพร้อมที่จะรับเรื่องร้องเรียน แต่ขอให้ข้อมูลชัดเจน ผู้ร้องเรียนต้องชัดเจนว่าเป็นใคร เพื่อการแก้ไขที่ถูกต้อง เคยพบกรณีที่ผู้ร้องเรียนอยู่จังหวัดหนึ่งแต่มาร้องเรียนอีกจังหวัดหนึ่ง
14. **คุณ รัช บานแย้ม** เรื่องที่อยากจะขอก็คือ แม้แต่เจ้าหน้าที่ยังแก้ไขลำบากเลย แล้วประชาชนซึ่งไม่มีอำนาจอยู่ในมือจะแก้ได้อย่างไร
15. **คุณ สมชัย** การสร้างจิตสำนึกกับผู้ประกอบการในเมืองไทยนั้นสร้างไม่ได้ ต้องใช้กฎหมายเข้ามาควบคุมแทน ต้องสร้างระบบราชการให้มีการผ่อนปรนบ้าง ถ้าผู้ประกอบการพร้อมจะแก้ไข ราชการต้องรักษุมน และเห็นใจผู้ประกอบการด้วย และให้ความรู้ชุมชน เมื่อชุมชนมีความรู้ก็จะมารวมตัวกันเอง การเผยแพร่ความรู้คือ
 - 15.1 สร้างจิตสำนึกในเด็ก
 - 15.2 สร้างจิตสำนึกในผู้มีอำนาจหน้าที่ และต้องบังคับใช้กฎหมาย
 - 15.3 ชุมชนไม่ต้องสร้างจิตสำนึกแต่ต้องสร้างความรู้
 - 15.4 ให้ผู้ประกอบการรับรู้กฎหมาย เพราะผู้ประกอบการกลัวกฎหมายมากที่สุด ความจริงต้นทุนไม่ใช่ปัญหา เขาพร้อมจะลงทุนถ้าจำเป็น

อ.สุชาติา สรุป

ที่ประชุมอยากเห็น

- 1.ระบบข้อมูลที่ถูกต้อง ทันสมัย ใช้งานได้ มีการเก็บอย่างเป็นระบบ
- 2.ระบบการช่วยเหลือกรณีฉุกเฉิน
- 3.ระบบการเฝ้าระวัง การให้ความรู้ต่อชุมชน

4.การปฏิบัติตามกฎหมาย

5.ระบบการสื่อสารแจ้งเหตุ

สรุปเรื่อง วิสัยทัศน์ของโครงการ

วิสัยทัศน์ คือ “ สมุทรสาครจะเป็นจังหวัดนำร่อง ในการดูแลตนเองให้ปลอดภัยจากการใช้สารเคมี โดยจัดตั้งเครือข่ายชุมชน “

กลยุทธ์ คือ เครือข่ายชุมชนน่าจะเป็นเครือข่ายของแต่ละคนให้ทำงาน คิดด้วยกันประสานร่วมมือกัน

ความเห็นเพิ่มเติม

พ.พิบูล ไม่ทราบว่าการรวมตัวของประชาชนเข้มแข็งแค่ไหน

อาจารย์โรงเรียนสมุทรสาครบูรณะ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิสัยทัศน์ น่าจะเป็นของรัฐจุดที่เกิดขึ้นก็น่าจะเป็นของรัฐ กฎระเบียบข้อบังคับเรามีมากมายแต่การปฏิบัติตามเราบกพร่องมากที่สุด ฉะนั้นวิสัยทัศน์นี้ไม่อยากโยนให้ชุมชนควรจะมีหน่วยงานของรัฐ เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ไม่ใช่ชุมชนเพียงอย่างเดียว

อาจารย์โรงเรียนสมุทรสาครวิทยาลัย ที่โรงเรียนมีนักเรียนประมาณ 2,000 คนแถวนั้นมีโรงแก๊ส ถ้ามีสารเคมีรั่วไหลจะปฏิบัติอย่างไร

อ.สุชาติ เชื่อว่าความรู้จะช่วยให้ทุกสิ่งทุกอย่างดีขึ้น เราจะสร้างความรู้ร่วมกับปัญหา และแก้ไขปัญหาร่วมกัน

การประชุมระดมสมองครั้งที่ 2
ณ ภัตตาคารซีไลท์แลนด์
22 สิงหาคม 2546 13.00 – 16.00 น.

รายชื่อผู้เข้าประชุม

ลำดับ	ตำแหน่ง	ที่อยู่	เบอร์โทรศัพท์
1	ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร(ผู้แทน)	ศาลากลางจังหวัดสมุทรสาคร	
2	นายกเทศมนตรีนครสมุทรสาคร	เทศบาลนครสมุทรสาคร	034-411008
3	นายกเทศมนตรีกระทุ่มแบน	เทศบาลเมืองกระทุ่มแบน	034-471745
4	นายกเทศมนตรีอ้อมน้อย	273ม.6ต.อ้อมน้อย อ.กระทุ่มแบน จ.สมุทรสาคร	02-4200227ต่อ 0134
5	ป้องกันจังหวัด	ศาลากลางจังหวัดสมุทรสาคร	
6	อุตสาหกรรมจังหวัด	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด	
7	สาธารณสุขจังหวัด(ผู้แทน)	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร	
8	โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด	สนง.โยธาธิการและผังเมืองชั้น2ศาลากลางจังหวัดสมุทรสาคร	
9	ผู้จัดการนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร	สนง.นิคมอุตสาหกรรมสมุทรสาคร	034-490066
10	สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด	ผู้แทน	01-8545541
11	ผอ.โรงเรียนเอกชัย	โรงเรียนเอกชัย	034-411789
12	ผอ.โรงเรียนสมุทรสาครวิทยาลัย	โรงเรียนสมุทรสาครวิทยาลัย	01-9865072
13	ผอ.โรงเรียนสมุทรสาครบูรณะ	โรงเรียนสมุทรสาครบูรณะ	01-9438620
14	ผอ.โรงเรียนเทศบาลบ้านมหาชัย	โรงเรียนเทศบาลบ้านมหาชัย	034-412003
15	ผอ.โรงเรียนเทศบาลวัดตึก	โรงเรียนเทศบาลวัดตึก	034-412005
16	ผอ.โรงเรียนเทศบาลวัดเจษฎาราม	โรงเรียนเทศบาลวัดเจษฎาราม	034-412004
17	ผอ.โรงเรียนเทศบาลวัดโคกกราก	โรงเรียนเทศบาลวัดโคกกราก	01-8562468
18	ผอ.โรงเรียนเทศบาลวัดช่องลม	โรงเรียนเทศบาลวัดช่องลม	06-0079211
19	อาจารย์ใหญ่วัดบางปลา	โรงเรียนวัดบางปลา	09-6168998
20	ผอ.โรงเรียนสมุทรสาครวุฒิชัย	โรงเรียนสมุทรสาครวุฒิชัย	034-424850
21	ผอ.โรงเรียนมหาชัยคริสเตียนวิทยา	โรงเรียนมหาชัยคริสเตียนวิทยา	09-7070960

ลำดับ	ตำแหน่ง	ที่อยู่	เบอร์โทรศัพท์
22	ผอ.โรงพยาบาลสมุทรสาคร	โรงพยาบาลสมุทรสาคร	034-427099
23	หัวหน้ากลุ่มงานอาชีพเวชกรรม รพ.สค.	โรงพยาบาลสมุทรสาคร	034-427099
24	หัวหน้ากลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภค สสจ.สค.	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร	01-9335944
25	ผู้บังคับการตำรวจจังหวัดสมุทรสาคร	สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองสมุทรสาคร	01-9414819
26	ผอ.โรงพยาบาลกระทุ่มแบน	โรงพยาบาลกระทุ่มแบน	034-844430
27	สาธารณสุขอำเภอเมืองสมุทรสาคร	สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเมืองสมุทรสาคร	034-412011
28	สาธารณสุขอำเภอบ้านแพ้ว	สำนักงานสาธารณสุขอำเภอบ้านแพ้ว	01-8466832
29	สาธารณสุขอำเภอกระทุ่มแบน	สำนักงานสาธารณสุขอำเภอกระทุ่มแบน	034-473552
30	คุณ ทำนอง สีน้อย	โรงพยาบาลสมุทรสาคร	034-427099
31	ประชาสัมพันธ์เทศบาลกระทุ่มแบน	สำนักงานเทศบาลกระทุ่มแบน	01-4948468
32	ประชาสัมพันธ์เทศบาลตำบลบางปลา	สำนักงานเทศบาลตำบลบางปลา	034-426060
33	คุณ มาลัย ร้อยอำแพง	โรงพยาบาลสมุทรสาคร	034-427099
34	คุณ สุดา ธวัชวัฒนานนท์	โรงพยาบาลสมุทรสาคร	034-427099
35	คุณสนั่น ชิมสกุล	1094/6ต.มหาชัย อ.เมือง จ.สมุทรสาคร	034-412641
36	ประธานสหกรณ์การประมงมหาชัย	1/4ถ.พระราม2ต.ท่าจีนอ.เมือง จ.สมุทรสาคร	034-414191-5
37	น.ส.ผจงจิตต์ พิทักษ์ภากร	88/144ม.1ต.บางกระเจ้า อ.สามพราน จ.นครปฐม	01-2920872
38	นพ.นฤวัต เกสรสุคนธ์	โรงพยาบาลสมุทรสาคร	034-427099
39	นาง ศิวพร ยะโหนด	โรงพยาบาลสมุทรสาคร	034-427099
40	นาย สมพงษ์ พวงเงิน	สำนักงานเทศบาลตำบลบางปลา	034-426060
41	นาย เกรียงศักดิ์ กุลภัทร์แสงทอง	สำนักงานเทศบาลเมืองกระทุ่มแบน	06-6195575
42	นาย รุ่งเรือง เด่นดวงใส	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดราชบุรี	09-6152229
43	พท.ปรีชา มาลากรอง	1300/117ก ถ.นรราชอุทิศ อ.เมือง จ.สมุทรสาคร	01-9415506
44	นาย ยุทธชัย อังกิตานนท์	ชาวปวงชนชาวไทย	09-4833988
45	นาย อุทัย เหล็กดี	ชาวยอดแหลมนิวส์	06-8962979
46	นาย ชูชาติ แดงพยนต์	ชาว เสรีรายวัน	01-4502880
47	น.ส.อรเกล้า สุขแนว	67/273 ม.6 ต.ท่าทราย อ.เมือง จ.สมุทรสาคร	01-7957043
48	นาง ชะลอ จันทรปลิน	64/16 ม.3 ต.ท่าทราย อ.เมือง จ.สมุทรสาคร	06-8249509

ลำดับ	ตำแหน่ง	ที่อยู่	เบอร์โทรศัพท์
49	น.ส.อุมา กลัดนวม	ศูนย์ อปพร.อำเภอเมือง จ.สมุทรสาคร	09-7504406
50	นาย สงวน ตาลปึก	ศูนย์ อปพร.อำเภอเมือง จ.สมุทรสาคร	01-9813013
51	นาย วิชัย รอดคลองตัน	ศูนย์ อปพร.อำเภอเมือง จ.สมุทรสาคร	034-425551
52	นาย ธวัฒน์ แดงอ่อน	ศูนย์ อปพร.อำเภอเมือง จ.สมุทรสาคร	
53	นาย คณณิ ธนิกกุล	งานป้องกัน	
54	ร.ต.อ.ปริญญา เข้มลาย	ตำรวจน้ำจังหวัดสมุทรสาคร	09-9622374
55	พญ.हरรรษา รักษาคม	สำนักโรคจากการประกอบอาชีพ	01-45841604
56	ผู้อำนวยการสำนักเขตการศึกษาฯ	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสาคร ต.ท่าทราย อ.เมือง	01-5730763
57	หัวหน้ารักษาความสงบเทศบาลนครสมุทรสาคร	เทศบาลนครสมุทรสาคร	034-810174
58	ประธาน อบต. ตำบลนาดี	องค์การบริหารส่วนตำบลนาดี	034-831098
59	ปลัดอำเภอเมืองสมุทรสาคร	ที่ว่าการอำเภอเมืองสมุทรสาคร	
60	นายอำเภอเมือง สมุทรสาคร	ที่ว่าการอำเภอเมืองสมุทรสาคร	
61	ส.ส. อุดม ไกรวัฒน์สุรณ		
62	ผู้จัดการบ.ไทยรอยัลฟรอนท์ไฮด์ส์ จำกัด	279/42ข ต.ท่าฉลอม อ.เมือง จ.สมุทรสาคร	09-9868274
63	กรรมการผู้จัดการบ.PSP SPECIALTIES	76 ม.7 ต.ท่าจีน อ.เมือง จ.สมุทรสาคร	
64	โรงพยาบาลเจ้าพระยาฯ	120/45 ต.มหาชัย อ.เมือง จ.สมุทรสาคร	034-821200
65	ผู้จัดการโรงงานน้ำแข็งทิพย์ธารี	433 ต.มหาชัย อ.เมือง จ.สมุทรสาคร	01-7365751
66	คุณ ชาญชัย กุลพงษ์	814/234 ต.มหาชัย อ.เมือง จ.สมุทรสาคร	034-424203
67	คุณ ศุภชัย ธีรพัฒนานนท์	923/59 ต.มหาชัย อ.เมือง จ.สมุทรสาคร	034-836334
68	คุณ สุรพล ระวิวงษ์	159/267 อาคารพระราม 6 แมนชั่น	
69	ตัวแทนพรรคประชาธิปัตย์	96/1 ต.บางอ้อ เขตบางพลัด กทม	
70	คุณ พิจารณ์ พลสุวรรณ	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาคร	034-428786
71	คุณ วันชัย บานแย้ม	681 ต.ตลาด อ.กระทุ่มแบน จ.สมุทรสาคร	01-7122889
72	สาวครูวิทย์	830 ถ.ราษฎร์บูรพา ต.มหาชัย อ.เมือง จ.สมุทรสาคร	034-411028
73	คุณ ภัทริจิรา ปองส่งเสริม	วิทยาลัยพลศึกษา จ.สมุทรสาคร	01-7341409
74	คุณ พัชรา เลิศประเสริฐศิริ	วิทยาลัยพลศึกษา จ.สมุทรสาคร	034-411719
75	คุณศิริชัย ศรีสุวรรณ	บ.เอกไฮลิ่ง จำกัด	034-839213-7

ลำดับ	ตำแหน่ง	ที่อยู่	เบอร์โทรศัพท์
76	คุณ ทิพวัลย์ พลเพชร	บ.เอกโฮลดิ้ง จำกัด	034-839213-7
77	นพ.พรชัย พงษ์ประภาพร	โรงพยาบาลสมุทรสาคร	034-427099
78	คุณ นิศาสล พงษ์ภาคภูมิ	โรงพยาบาลสมุทรสาคร	034-427099
79	คุณ พวงจันทร์ วุฒิสากล	โรงพยาบาลสมุทรสาคร	034-427099
80	คุณ พรรณพร ว่องไว	ราชบุรี	01-7766988
81	คุณ สมศักดิ์ วิถีคลองตัน	บ.เอสเคเอ็มซี อินเตอร์กรุ๊ป	01-4236884
82	คุณ ทองแทน เลิศลัทธภรณ์	924/14 ต.มหาชัย .เมือง จ.สมุทรสาคร	01-3048364
83	คุณ ปรีชา ตูลาประพจน์	1300/109 ต.มหาชัย อ.เมือง จ.สมุทรสาคร	01-5711175
84	คุณ สัญญา ว่องอมรนิธิ	1025/5ต.มหาชัย อ.เมือง จ.สมุทรสาคร	034-412262
85	คุณ สายัญ ว่องอมรนิธิ	40/8 ม.6 ต.ท่าจีน อ.เมือง จ.สมุทรสาคร	034-497591
86	คุณ สุชาติ เมธีวรรณกิจ	9 ถ.ธรรมคุณากร ต.โกรกกราก อ.เมือง จ.สมุทรสาคร	034-840363
87	จอ.สมศักดิ์ บุญเจริญ	5/1 ม.4 ต.นาดี อ.เมือง จ.สมุทรสาคร	01-4582724
88	คุณ วิเชียร เจียรธรรม	1 ต.ตลาด อ.กระทุ่มแบน จ.สมุทรสาคร	01-6414761
89	คุณ สมพงษ์ จิระพรพงศ์	1010/22ต. ถ.สวัสดิ์ ต.มหาชัย อ.เมือง จ.สมุทรสาคร	01-8573096
90	คุณ ศุภชัย ธรรมิตาวรรณกุล	66/8 ต.นาดี อ.เมือง จ.สมุทรสาคร	
91	ผู้จัดการร้านขายยาของเภสัช	887 ต.มหาชัย อ.เมือง จ.สมุทรสาคร	034-412697
92	คุณ บุญลือ บานแย้ม	920/181 ต.มหาชัย อ.เมือง จ.สมุทรสาคร	09-5466103
93	คุณ นงนุช เพระดิงาม	137/12 ต.มหาชัย อ.เมือง จ.สมุทรสาคร	01-9334559
94	คุณ อำนวย เอื้อจมนิ	923/152 ถ.เอกชัย อ.เมือง จ.สมุทรสาคร	01-8572929
95	ผู้จัดการห้างสรรพสินค้าโลตัส	ห้างเทสโก้ โลตัส สาขามหาชัย	034-827170-305
96	คุณ สุขศิริ ประสมสุข	923/103ร.ช.น้ำเก็ก ต.มหาชัย อ.เมือง จ.สมุทรสาคร	09-2035426
97	คุณ อำพัน สังข์ประเสริฐ	สนง.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสมุทรสาคร	034-840566
98	คุณ นกัศ หุ่นพัน	แพปลาชัยนาดี	034-820307
99	คุณ กมลวรรณ เอียนชาศรี	แพปลาชัยนาดี	034-820307
100	ผอ.โรงเรียนบ้านอ้อมโรงหีบ	โรงเรียนบ้านอ้อมโรงหีบ ต.บ้านเกาะ อ.เมือง จ.สมุทรสาคร	034-427228
101	ผอ.โรงเรียนวัดหลักสี่พัฒนาราษฎร์อุปถัมภ์	โรงเรียนวัดหลักสี่พัฒนาราษฎร์อุปถัมภ์ อ.บ้านแพ้ว	034-481439
102	ผอ.โรงเรียนอ้อมน้อยโสภณชนูปถัมภ์	โรงเรียนวัดอ้อมน้อยโสภณชนูปถัมภ์ อ.กระทุ่มแบน	02-4202435

ลำดับ	ตำแหน่ง	ที่อยู่	เบอร์โทรศัพท์
103	ผอ.โรงเรียนวัดบางปิ้ง	โรงเรียนวัดบางปิ้ง ต.นาดี อ.เมือง จ.สมุทรสาคร	
104	ผอ.โรงเรียนหลวงแพทย	1255/44 ต.มหาชัย อ.เมือง จ.สมุทรสาคร	034-820506
105	พญ.นพวรรณ ผลบุญ	สำนักโรคจากการประกอบอาชีพ	01-8612864
106	คุณ อำนวย พุกษ์ภาคภูมิ	โรงพยาบาลสมุทรสาคร	034-427099
107	คุณ วิบูลลักษณ์ ตีรวรศักดิ์	โรงพยาบาลสมุทรสาคร	034-427099
108	คุณ จิตราภรณ์ ช้างอนันต์	โรงพยาบาลสมุทรสาคร	034-427099
109	คุณ สุริยะ อนันตพิช	13/3 ม.5 ต.ท่าทราย อ.เมือง จ.สมุทรสาคร	034-413296
110	คุณ จีรพันธ์ ชาญสตะบุตร	งานอาชีพเวชกรรม โรงพยาบาลสมุทรสาคร	034-427099
111	คุณ ไพรพนา ประทุมรัตน์	งานอาชีพเวชกรรม โรงพยาบาลสมุทรสาคร	034-427099
112	คุณ ณัฐพงษ์ แหลมขมิ้น	สำนักโรคจากการประกอบอาชีพ	01-7410129
113	คุณ ณัทกาญจน์ เมตตาพันธุ์	1240 ต.มหาชัย อ.เมือง จ.สมุทรสาคร	06-6116021
114	คุณ โกวิทย์ บุญมีพาดิ	ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีจังหวัดสมุทรปราการ	02-3940166
115	คุณ ลัดดา ธรรมการณีย์	ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีจังหวัดสมุทรปราการ	02-3940166
116	บ.อภินันท์ จำกัด	1300/90-91 ถ.เอกชัย ต.มหาชัย อ.เมือง จ.สมุทรสาคร	034-425668
117	คุณ กฤษณา แต่ประเสริฐ	920/38 ต.มหาชัย อ.เมือง จ.สมุทรสาคร	09-4103516

แนวคิดจากวิทยากรและผู้ร่วมระดมสมอง

วิทยากร ประกอบด้วย

1. นพ.ชรินทร์ หวังโรจน์รัตน์รองผู้อำนวยการ ร.พ.สมุทรสาคร ฝ่ายพัฒนาระบบบริการ
2. นายพชร ศรีมหาเอก ป้องกันจังหวัดสมุทรสาคร
3. นายไพโรจน์ หนูนักดี ผู้อำนวยการโรงเรียนสมุทรสาครวิทยาลัย
4. นายเสริมศักดิ์ สินธุเสก ผู้อำนวยการนิคมอุตสาหกรรมสมุทรสาคร
5. ภก.สมจิตต์ จันทร์อัมพร หัวหน้ากลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงานสาธารณสุข
จังหวัดสมุทรสาคร
6. นายทองแทน เลิศลัทธภรณ์ ผู้แทนองค์กรพัฒนาเอกชน

ผู้ดำเนินการอภิปราย ร.ศ.สุชาติา ชินะจิตร รองผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

การอภิปรายรอบแรก

นพ.ชรินทร์

องค์กรของเราคือโรงพยาบาลสมุทรสาคร มี 3 บทบาท

บทบาทแรกเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน มีเจ้าหน้าที่เป็นพันคนและผู้รับบริการอีกเป็นพันคนต่อวัน ถือเป็นชุมชนขนาดใหญ่ที่ เป็นผู้ได้รับผลกระทบ

อีกบทบาทในด้านวิชาการ ควรมีองค์ความรู้ โดยเฉพาะในด้านการรักษา ให้ความรู้กับชุมชน เช่นถ้าชุมชนอยากทราบว่ามีการเคมีชนิดหนึ่งอยู่ใกล้บ้าน ควรต้องรู้อะไรบ้าง โรงพยาบาลควรจะสนับสนุนความรู้ตรงนี้

อีกบทบาทคือด้านการรักษาพยาบาล โรงพยาบาลยังไม่เคยมีการซ้อมอุบัติภัยด้านสารเคมี ถ้ามีการสร้างเครือข่ายคงต้องสนับสนุน

ป้องกันจังหวัด

ปกติทำงานร่วมกับองค์กรและเครือข่ายเช่นไทยอาสาป้องกันชาติ อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน กองอาสารักษาดินแดน

สมุทรสาครมีโรงงานจำนวนมากซึ่งอาจก่อให้เกิดมลพิษเช่นโรงงานฟอกย้อม เมื่อไม่นานนี้ก็มีเตาอุ่นน้ำมันรั่วซึ่งถ้าเกิดการระเบิดก็จะกินพื้นที่กว้างมาก

อยากเห็นเครือข่ายที่มีความรู้ เพราะสารเคมีแต่ละชนิดจะใช้ไม่เหมือนกันเช่นไฟไหม้จากน้ำมันสาติน้ำเข้าไปยิ่งแย่

หน่วยงานควรรู้ว่าพื้นที่ใดเสี่ยงภัย ควรอพยพหรือไม่ ควรมีพื้นที่รับผู้อพยพ

องค์กรและเครือข่ายที่อยากเห็น

1. มีความรู้ความเข้าใจในการบรรเทาภัยที่เกิดขึ้นให้เบาบางลง
2. การรักษาความปลอดภัยเช่นการโจรกรรม ลักทรัพย์ต้องมีตำรวจ อาสาสมัครรักษาดินแดน มาร่วม
3. วิธีระงับภัยที่ถูกต้อง เช่นกรณีเพลิงไหม้ดังกล่าว
4. มีการประสานงานที่ดีเช่นกรณีลูกจ้างการไฟฟ้าถูกไฟช็อตจากความเข้าใจผิด

โรงพยาบาลและองค์กรภาคเอกชนต้องเข้ามาดูแล ร.พ.เป็นหน่วยงานที่พร้อมตลอด 24 ชม ภาคเอกชนต้องมาช่วยบรรเทาทุกข์ เช่นมูลนิธิการกุศลต่างๆ

เภสัชกรสมจิตต์

พูดในมุมมองของคนสมุทรสาคร ไม่อยากให้มองว่าใครเป็นจำเลย

จากข้อมูลที่น่าเสนอ ข้อมูลหลายอย่างไม่ถูกต้อง เพราะคีย์ไม่ถูก

ถนนก็เป็นสาเหตุของอุบัติเหตุ เพราะถนนที่นี้ลื่นกว่าปกติ อาจทำให้เกิดอุบัติเหตุเช่นจากรถบรรทุกน้ำมัน

ตอนนี้เรายังบอกไม่ได้ชัดเจนว่าพื้นที่เสี่ยงอยู่ตรงไหน คนที่อยู่ในพื้นที่เสี่ยงก็อาจไม่ได้มาร่วม เพราะไม่รู้ว่ามีกิจกรรมในวันนี้

ตอนนี้เครือข่ายชุมชนอาจไม่เข้มแข็งเพราะไม่มีความรู้

การแก้ไขเบื้องต้นอาจผิดๆถูกๆ เพราะขาดความรู้เช่นในกรณีที่ผู้ประสบภัยจากแอมโมเนียบางรายไม่

ได้รับการปฐมพยาบาลอย่างถูกต้อง ไม่ได้ล้างด้วยน้ำ ทำให้เกือบจะตาบอด จึงต้องให้องค์ความรู้

เครือข่ายภาครัฐตอนนี้มีเยอะและเยอะ แต่อาจจะหาเจ้าภาพจริงๆ ผู้ว่า CEO อาจทำได้ บางทีคนไปร้องเรียนที่ สาธารณสุขทั้งที่ไม่มีอำนาจ

คนรู้จริงเรื่องสารเคมีที่ สาธารณสุขจังหวัด ก็ยังไม่มี แม้แต่ทางด้านอาชีพอนามัยก็ยังมี จึงควรมีผู้รู้จริงมาให้ความรู้

เครือข่ายชุมชนไม่มีสูตรสำเร็จ บางเครือข่ายเช่นการคุ้มครองผู้บริโภคไม่ต้องทะเลาะกับใครจึงสร้างง่าย แต่เครือข่ายเรื่องสารเคมีนี้เสี่ยงปัญหาไม่ได้

บางที่ประชุมมากเกินไป ไม่ยอมทำงาน

ข้อมูลเล็กน้อยบางที่ไม่ได้บันทึกเช่นปัญหาเล็กน้อยในโรงงาน ซึ่งอาจเกิดขึ้นบ่อย

ภาครัฐต้องเข้ามาช่วยด้วย

ผู้จัดการนิคมอุตสาหกรรม

นิคมทั่วประเทศมี 30 แห่ง สมุทรสาครมี 2 แห่ง นิคมที่ทำทรายมีพื้นที่ 1456 ไร่ 111 โรงงาน เปิด 87

โรง กำลังก่อสร้างหรือปี ดไป 24 โรง โรงงานที่อยู่ในข่ายต้องรายงานมี 14 โรง ที่รุนแรงน้อยลงมี 28 โรง

นิคมมีแผนจะทำ Website โดยเฉพาะในเรื่องของฐานข้อมูล เพื่อที่จะเผยแพร่ให้คนทั่วไปทราบ เรื่อง

การรับแจ้งเหตุและการปฏิบัติเวลาเกิดเหตุต้องมีข้อมูล เช่นจำนวน ขนาดของถัง ขั้นตอนการจัดตั้ง

ศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจ และการฟื้นฟูหลังเกิดเหตุ

หลังการประชุม 10 กรกฎาคม คนอยากรู้ข้อมูลสารเคมี เรื่องแผน แผนควบคุมการจัดเก็บ แผนฝึก

ซ้อม แผนฟื้นฟู มากขึ้น

ทางนิคมยินดีที่จะเผยแพร่ข้อมูล

ตัวนิคมอุตสาหกรรมเองก็เป็นเครือข่ายอยู่แล้วเพราะมีอยู่หลายแห่ง สามารถรวบรวมข้อมูลมาใช้ร่วมกันได้

อ.สุชาติ

อยากเห็นการนิคมเป็นโมเดลในการจัดการด้านสารเคมี และการรวบรวมข้อมูลอย่างถูกต้อง

คุณทองแทน

การทำงานเพื่อความสำเร็จจะแยกเป็นฝ่ายไม่ได้ ควรมีการทำสามประสาน คือราชการ เอกชนและประชาชน ถ้าร่วมกันได้ความสำเร็จก็เกิด แต่จริงๆมักไม่ค่อยร่วมมือกัน

เครือข่ายที่เป็นไปได้น่าจะเป็นเครือข่ายในภาคการศึกษา

เครือข่ายที่สองคือภาคการผลิต ภาคการผลิตมีทั้งสร้างความเจริญและสร้างปัญหาให้ผู้อื่นซึ่งถ้าเอาจริงจังก็น่าจะสามารถแก้ไขได้ ให้มีปัญหในระดับยอมรับได้

เครือข่ายท้องถิ่นมีอยู่แล้ว เครือข่ายคือคนที่ความเดือดร้อนร่วมกัน เช่น ประชาชนได้รับความเดือดร้อนจากโรงงานที่ปล่อยน้ำเสีย มีกลิ่นเหม็นด้วย สัตว์เลี้ยงเช่นกุ้งปลาตาย อบต.แก้ไขอะไรไม่ได้ คนเดือดร้อนมักจะพร้อมต่อสู้อยู่แล้ว แต่ยังไม่เห็นเวทีที่จะแสดงออก ผู้ถือกฎหมายต้องเปิดช่อง มิฉะนั้นจะกลายเป็นต้องใช้กำลังเข้าไปเปิด ซึ่งจะเกิดความเสียหาย ควบคุมไม่ได้

กลุ่มต่างๆมักเกิดจากความเดือดร้อนเช่นเครือข่ายรักแม่น้ำท่าจีนเกิดจากแม่น้ำท่าจีนเน่าในปี 2543 เครือข่ายอนุรักษ์ชายฝั่งเกิดจากความเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อมชายฝั่ง และได้รับการส่งเสริมจากราชการ

อยากให้เอาวิสัยทัศน์จากการประชุมคราวก่อนมาลงในระดับตำบลจะดีกว่าในระดับจังหวัด ขึ้นกับราชการจะพร้อมหรือไม่

ภาคการเมืองก็ต้องเข้ามาช่วยแก้ปัญหาในพื้นที่ได้ เพราะสามารถจะเข้าถึงฝ่ายต่างๆได้ดี

โรงงานแห่งหนึ่งสร้างปัญหามากเพราะมีอิทธิพล นอกจากนี้ยังแก้ปัญหาแบบอุปถัมภ์เช่นติดต่อบริษัทที่จากผู้เดือดร้อน กลายเป็นลักษณะฉวยโอกาสแสวงหาประโยชน์

คนที่มีอำนาจก็ต้องมีจิตสำนึกที่ถูกต้อง ในทางบริหารต้องคุยกันได้แม้ว่าอาจไม่มีอำนาจมากนัก เช่นผู้ว่า CEO น่าจะคุยกันรู้เรื่องได้

ร.พ.ต้องมีตัวเลขคนเจ็บเพื่อนำเสนอได้

อยากให้ผู้ว่าใช้คาถาสามบทธของท่านนายกทักษิณคือ ลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ ขยายโอกาส

ปัญหาของประชาชนคือไม่มีข้อมูลและเถียงไม่ได้ ขาดข้อมูล ผู้นำวิชาการฝ่ายตรงข้ามไม่ได้

อยากได้สายตรงราชการ ซึ่งเครือข่ายมีมากอยู่แล้วแต่จุดมุ่งหมายยังไม่ชัด จำนวนมากแต่คุณภาพยังไม่ชัดเจน

ชาวบ้านมักจะรู้เฉพาะเรื่องเกี่ยวกับตัว

ราชการเองต้องปรับความคิดให้ตรงกันเช่นป้องกันจังหวัดพูดแบบหนึ่ง อำเภออาจพูดคล้ายกันแต่เทศบาลอาจคิดไปอีกทางหนึ่ง ทั้งที่โรงงานเดียวกันตั้งอยู่ทั้งในเทศบาล อำเภอ และจังหวัด ระบบงานต้องรวมกันเป็นหนึ่งเสียก่อน ไม่แยกส่วน

อ.ไพโรจน์

โรงเรียนในจังหวัดนี้มี 136 โรงเรียน

โรงเรียนสมุทรสาครวิทยาลัยได้รับผลกระทบจากฝุ่นสารเคมี กลิ่นเหม็น

เด็กจะเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายที่จะเข้าถึงผู้ประกอบการซึ่งก็มักทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม

คนส่วนใหญ่ไม่ค่อยรู้รายละเอียดของสารเคมี นักเรียนเองต้องพวกรที่เรียนสายวิทยาศาสตร์เท่านั้นจึง

จะทราบ และยังไม่ทราบวิธีการแจ้งเหตุและการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ต้องมีการสร้างสถานการณ์

จำลองเหมือนของดับเพลิง แสดงวิธีการแก้ปัญหาอย่างถูกหลักวิชาการ

ควรจัดนิทรรศการอุปถัมภ์จากสารเคมี

จัดโครงการในโรงเรียนเกี่ยวกับสารเคมี มีการนำไปแทรกลงในหลักสูตร (หลักสูตรสถานศึกษา)

เอกสารแผ่นพับผู้ประกอบการมักไม่อ่าน บุตรหลานที่เป็นนักเรียนควรนำไปเผยแพร่

ผู้เข้าประชุม (คุณเกียรติศรี)

ตลาดทะเลไทยก็ได้รับผลกระทบจากสิ่งแวดล้อม ขอฟ่ายต่างๆคำนึงถึงผลกระทบต่อสินค้าส่งออก

อยากให้เจ้าหน้าที่มีบทบาทที่เข้มงวดมากขึ้น

ตัวแทนโรงเรียนเอกชัย

โรงเรียนมีฐานะเป็นเครือข่ายผู้ประกอบการทั้งสามอำเภอ

เวลามีแขกมาจากอำเภออื่นๆมักรู้สึกว่ามีกลิ่นเหม็น แต่โรงเรียนมีเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลและสาธารณสุข

สุขจังหวัดมาดูแลอยู่แล้วจึงมีความมั่นใจ

มีหลายหน่วยงานที่ต้องอาศัยโรงเรียนทำโครงการต่างๆ แต่ก็อยากจะช่วยเหลือ

อยากเห็นผู้เกี่ยวข้องจริงๆถลงถึงแนวคิด

สารเคมียังมีผลกระทบต่ออาหารของเด็กด้วย

อยากเห็นแนวคิดที่แท้จริงของผู้ปฏิบัติ

ถ้ามีปัญหาจะแจ้งเบาะแสได้ที่ใด เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการ

พ.ท.ปรีชา มาลากรอง

เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับสารเคมี

ควรดูโรงงานที่ตั้งไปแล้วว่าเขาผลิตอะไร โดยจัดลำดับความสำคัญไปสำรวจโรงงานที่มีปัญหาก่อน จัด

ทีมงานผู้ที่มีความรู้เฉพาะด้านมาร่วม

อนาคตน่าจะตั้งกติกาว่าโรงงานใดที่ต้องห้าม หรือมีสารเคมีต้องห้ามนำเข้าจังหวัดของเรา เหมือนใน

ระดับประเทศที่ยังสามารถนำเข้าสารบางชนิดได้

อ.สุชาติ

ปัจจุบันมี การเก็บข้อมูลการนำเข้าแล้ว

ผู้ฟังท่านหนึ่ง

1. อยากเห็นโรงงานเป็นโรงงานเปิด สามารถให้ชุมชนรอบๆ หรือ อบต. เทศบาล อบจ.เข้าไปตรวจสอบได้
2. อยากเห็นโรงงานเปิดเผยข้อมูลที่แท้จริง ตัวอย่างเช่นงานหลายหน่วยไม่มีฐานข้อมูลทำให้ไม่สามารถวางแผนที่เป็นจริงได้

คุณสุรพล ระวังวงศ์

เรื่องสารเคมีอาจยังใกล้เคียงแต่ก็น่าเป็นห่วง

อยากให้เกิดแนวความคิดการมีส่วนร่วมของประชาชน ประชาชนในท้องถิ่นต้องเข้ามามีบทบาทเช่นการจัดตั้งอนุกรรมการจัดการอุบัติเหตุระดับตำบล มีประชาชนและฝ่ายบริหารท้องถิ่น เช่น อบต. นักวิชาการประจำตำบลเช่นลูกหลานชาวบ้าน หน้าที่ตรวจสอบโรงงานที่มีสารเคมี มีการจัดวางระบบเตือนภัยเช่นหอยกระจ่ายข่าว โซนเรน มีการเตรียมพร้อมเรื่องการช่วยเหลือผู้ประสบภัย

นพ.นฤวัต เกษรสุคนธ์

จังหวัดของเรายังขาดความตระหนัก และความรู้ เพราะไม่มีผู้ให้และขาดฐานข้อมูลซึ่งมีสี่กระทรวงที่ดูแลคืออุตสาหกรรม เกษตร สาธารณสุข และมหาดไทย แม้ว่าข้อมูลอาจเปิดเผยโดยตรงไม่ได้แต่อยากให้อุตสาหกรรมจังหวัดวิเคราะห์และเผยแพร่ออกสู่ชุมชน

ควรมีป้ายเตือนในชุมชนที่อยู่ใกล้โรงงาน โดยเฉพาะพื้นที่ที่มีบ้านกับโรงงานอยู่ติดกัน ควรมีแผนรองรับให้ชัดเจน

มีความแตกต่างระหว่างเหตุไฟไหม้กับอุบัติเหตุจากสารเคมี

โรงพยาบาลต้องเตรียมความพร้อมให้มากขึ้น ปัจจุบันยังไม่มีอุปกรณ์ในการผจญสารเคมีเลย

อยากเรียกร้องให้หน่วยงานราชการเปิดเผยข้อมูลให้มากขึ้น จะได้ทำให้โรงพยาบาลเตรียมตัว

การอภิปรายในรอบที่สอง

นพ.ชรินทร์

เชื่อว่าชาวมหาชัยตระหนักถึงพิษภัยสารเคมีแล้ว

องค์ความรู้มีพอควรมีแหล่งค้นหาอยู่แล้ว

เครือข่ายธรรมชาติก็มีอยู่แล้ว แต่เฉพาะกิจหรือไม่ยั่งยืน ไม่รอบด้าน ความหวังอยู่ที่ผู้ว่าCEO อย่างไรก็ตามทางโรงพยาบาลสนับสนุนเต็มที่

ป้องกันจังหวัด

เบอร์โทรศัพท์สายตรงก็มี 034427531 มีเวรยาม24 ชั่วโมง

อพปร. 034425551

สารเคมีไม่ใช่ปัญหาของคนใดคนหนึ่งแต่เป็นปัญหาร่วมกันของทุกคน

ภก.สมจิตต์

พรบ.วัตถุอันตรายรับผิดชอบ 3 กระทรวง

คืออุตสาหกรรมรับผิดชอบสารเคมีในโรงงาน

สาธารณสุขรับผิดชอบสารเคมีในบ้าน

กระทรวงเกษตรฯรับผิดชอบสารเคมีทางเกษตรกรรม

ชาวบ้านตระหนักแต่ยังไม่รู้ข้อมูลที่แท้จริง มิฉะนั้นจะตื่นตัวกว่านี้

ผอ.นิคมฯ

มาบตาพุดเคยมีปัญหาแต่แก้ไปได้มากแล้ว

ยินดีให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่

คุณทองแทน

ภาคประชาชนเคยเข้าชื้อกันเรียกร้องให้อุตสาหกรรมที่ก่อปัญหาหยุดดำเนินการแต่ก็ไม่ค่อยได้ผล องค์
กรประชาชนจึงแก้ปัญหาไม่ได้

ไม่มั่นใจว่าในระดับจังหวัดผู้ว่าเป็นเจ้าภาพได้หรือไม่อย่างเช่นเรื่องโรงงานก๊าซไม่มีใครยอมเป็นเจ้า
ภาพ

อยากให้คุยกันในเรื่องพวกนี้ด้วย

อยากให้ศูนย์ป้องกันอุบัติภัยระดับจังหวัด และศูนย์ข้อมูล

อ.ไพโรจน์

อยากให้จังหวัดของเรามีสภาพเศรษฐกิจดี สุขภาพกาย สุขภาพใจ ทุกคนต้องใช้แนวทางนายก คือ
ร่วมกันรุมสกรัมปัญหา

อ.สุชาติตา

สรุป ผันของ ส.ก.ว. คืออยากให้สมุทรสาครเป็นจังหวัดนำร่องของการจัดการอุบัติภัยสารเคมี ส.ก.ว.

ไม่อาจทำได้เอง เครื่องมือของการทำงาน ต้องฝังอยู่ในระบบที่นี่

ส.ก.ว.จะสนับสนุนในแง่ของโครงการวิจัยและพัฒนา ให้งานต่างๆเป็นจิ๊กซอว์มาต่อดัดกันเป็นภาพ
ใหญ่

การสัมภาษณ์ ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร 11 มิ.ย.46

พ.พิบูล ขณะนี้โรงพยาบาลสมุทรสาครได้ทำแผนการวิจัยเรื่อง “การศึกษาสภาพข้อมูลเพื่อการจัดการและป้องกันอุบัติภัยสารเคมีและวัตถุอันตราย ระดับจังหวัด กรณี จังหวัดสมุทรสาคร” ศึกษาวิธีจัดระบบข้อมูล ข่าวสารให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง จะเข้าถึงข้อมูลได้เวลามีสารเคมีรั่วไหลทราบว่ามีบริเวณแห่งนั้น มีสารอะไรรั่วไหล มีผลกระทบต่อชุมชนอย่างไร สมมติว่า ถ้ามีแอมโมเนียรั่วประมาณ 4 ตัน ก็จะมีพื้นที่ได้รับผลกระทบ เราต้องมีระบบข้อมูลที่จะเตรียมไว้ล่วงหน้า แต่ละจุดจะมีสารเคมีที่เป็นอันตรายอะไรบ้าง

ระบบที่โรงพยาบาลต้องจัดทำ

1. แผนที่
2. มีข้อมูลว่าโรงงานแต่ละแห่งในแผนที่นั้นๆ มีสารเคมีอะไรบ้าง, ปริมาณเท่าไร
3. ทราบการบรรเทาพิษของสารเคมีนั้นๆ

เวลาเกิดเหตุ ผู้อำนวยการ ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องเข้าไปในที่เกิดเหตุ ทั้งๆ ที่ไม่ทราบเลยว่าสารเคมีเหล่านั้นคืออะไรบ้าง

พ.พิบูล อยากทราบว่า ได้มีการศึกษาสภาพพื้นที่, รู้ว่าโรงงานอะไรใช้สารเคมีอะไร

ผู้ว่าฯ ผู้รับผิดชอบคือกรรมการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ผู้ว่าไม่รู้ แต่คนที่รู้คือ

1. อุตสาหกรรมจังหวัด
2. หน่วยงานท้องถิ่น เพราะเป็นผู้อนุญาตให้สร้างโรงงาน
3. หน่วยงานสิ่งแวดล้อม อยู่ที่ราชบุรี แต่ถ้ามีเหตุถึงจะมา
4. การทำธุรกรรมของโรงงานเขาไม่บอกเราว่าอะไรถือสารอันตราย

สารเคมีและปลาแซ่แข็ง คนที่ทราบข้อมูลเรื่องสารพิษ คือ

1. อุตสาหกรรมจังหวัด
2. สมาคมประมง

ปัญหา就是不ทราบข้อมูล เนื่องจากโรงงานไม่บอก ต้องศึกษาจากโครงสร้างของการผลิตของเหล่านี้

พ.พิบูล โดยกฎหมายผู้ว่ามี Authority ที่จะให้โรงงานเปิดเผยข้อมูลหรือไม่

ผู้ว่าฯ ถ้ามีเรื่องร้องเรียน ถึงมีอำนาจเรียกมาดูได้ มีข้อจำกัดที่จะเรียกมาดู

พ.พิบูล มีแผนที่จะจัดการกับสารเคมีหรือไม่

ผู้ว่าฯ ไม่มีปัจจัยในการบริหารในตัว ไม่มีเครื่องมือ รถอุปกรณ์ไปอยู่ที่หัวหิน ไม่มีโฟมกันไฟ การ

บริการจัดการต้องมึงมาและมีการกระตุ้นด้วยหลายปัจจัย

พ.พิบูล เมื่อเกิดปัญหาสารเคมีรั่วไหล เกิดอุบัติเหตุ จะมีใครมาประสานบ้าง

ผู้ว่าฯ แผนรองรับทำไว้ เรามีแล้ว แต่ในทางปฏิบัติต้องรวมศูนย์แล้วมีคนมาอยู่เฝ้า ขณะนี้มี
ปัญหาทั้งในและนอกเวลา มีแต่แผนไม่มีปัจจัยบริหาร ไม่เคยมีการฝึกอบรม

พ.พิบูล ถ้าโรงพยาบาลจะจัดทำระบบสารสนเทศท่านจะให้ความร่วมมืออย่างไรบ้าง

ผู้ว่าฯ ยินดีที่จะให้ความร่วมมือ สามารถสั่งการให้ได้ เช่น องค์การบริหารส่วนตำบล อุตสาหกรรม
จังหวัด แต่ไม่มีปัจจัยที่จะช่วยเหลือ

พ.พิบูล ถ้า ส.ก.ว.จะจัดการประชุมโดยเริ่มจากจังหวัด โดยเราเป็นจังหวัดนำร่อง จะให้ผู้ว่าฯ
ทำอะไรบ้าง

ผู้ว่าฯ จังหวัดเรามีข้อมูลไม่เพียงพอ ต้องการให้ช่วยอะไรบ้าง ในทางกฎหมายสามารถสั่งการให้ได้
แต่บางเรื่องกรมการปกครอง ไม่สามารถเข้าไปยุ่งเกี่ยวได้

พ.พิบูล ต้องการสิทธิในการเข้าไปถึงข้อมูล

ผู้ว่าฯ ถ้าต้องการเข้าไปถึงโรงงาน ก็จะทำหนังสือเข้าไปให้ Authority พอมี แต่ต้องชี้ว่าต้องการอะไร

พ.พิบูล การเข้าถึงข้อมูล ของกรมโรงงานอุตสาหกรรม มีปัญหามากที่สุด เคยขอเข้ามาได้แต่ไม่
สมบูรณ์

ผู้ว่าฯ ให้ตั้งเรื่องให้ดี จะใช้ Authority ของผู้ว่าสั่งการให้ จะขอแนะนำ คุณวัชร ห้วนน้ำฝ้ายข้อมูล
คนที่เก่งที่สุดในขณะนี้ อยู่ที่ห้องสำนักงานจังหวัด

การสัมภาษณ์หัวหน้าส่วนราชการ

การสัมภาษณ์ อุตสาหกรรมจังหวัด

นายสมชาย เขื่อนขันท์ 28 พฤษภาคม 46 14.20 น.

ทุกโรงงานต้องรายงาน Raw Material ที่เก็บไว้ จากนั้นส่งเข้า Website www.diw.go.th ของสำนัก
ควบคุมวัตถุอันตราย ซึ่งเป็น Website ที่ต้องมีรหัสผ่านโดยเฉพาะ ข้อมูลใน Website นี้ประกอบด้วย
ชื่อโรงงานและชนิดและจำนวนของวัตถุอันตราย

ทางอุตสาหกรรมจังหวัดไม่มีตัวเลขว่ามีกี่โรงงานที่มีวัตถุอันตราย

ทุกโรงงานที่มีสารอันตรายต้องกำหนดให้ส่งแบบตามประกาศฉบับที่ 3 /2542

แบบประเมินความเสี่ยงนี้ต้องส่งที่ศูนย์เทคโนโลยีความปลอดภัย กรมโรงงานอุตสาหกรรม

ทางอุตสาหกรรมจังหวัดไม่ทราบว่ามียกโรงงานที่ได้ประเมินไปแล้ว

ทางอุตสาหกรรมจังหวัดไม่มีข้อมูลในรูปแบบ อิเล็กทรอนิกส์อยู่ในมือ

การรายงานอุบัติภัย

ตามมาตรา 34 พ.ร.บ.โรงงาน ถ้าเกิดอุบัติภัยต้องรายงาน ถ้ามีผู้เสียชีวิตต้องรายงานภายใน 72 ชั่วโมง ถ้าไม่เสียชีวิตต้องภายใน 30 วัน

มีผู้รายงานเข้ามาน้อยมาก มักทราบจากทางหนังสือพิมพ์

ไม่มีข้อมูลที่อยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

การประสานงาน

อุตสาหกรรมจังหวัดรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเข้าสู่ ส่วนกลาง ไม่ได้รายงานให้ป้องกันจังหวัด หรือโรงพยาบาลทราบ

ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์

กำลังจัดทำระบบ GIS ของโรงงานโดยใช้ AutoCAD แต่ยังไม่เสร็จ

เจ้าหน้าที่ผู้จัดทำ GIS อาจให้ความร่วมมือกับโรงพยาบาลในอนาคตในการพัฒนาร่วมกันได้

ความคิดเห็นของหัวหน้าทีม

ทางอุตสาหกรรมจังหวัดกำลังติดต่อประสานงานเพื่อให้ดูข้อมูลบน Website ได้ ข้อมูลนี้น่าจะเพียงพอที่จะ RUN ALOHA และ CAMEO ได้

อุตสาหกรรมจังหวัดไม่มีข้อมูลที่เป็นรูปแบบฐานข้อมูลบนคอมพิวเตอร์ของตนเองอย่างเพียงพอต่อการปฏิบัติการฉุกเฉิน

ป้องกันจังหวัดสมุทรสาคร 30 พ.ค. 46

ถาม มีแผนอุบัติภัยสารเคมี หรือไม่

ตอบ กำลังทำ การฝึกซ้อมตามแผนมีน้อยมาก การซ้อมแผนโรงงานมักไม่ค่อยได้รับความร่วมมือ

ถาม สารเคมีที่มีอันตราย มีอะไรบ้าง

ตอบ มีสารบางประเภทที่มีกลิ่นทำลายระบบทางเดินหายใจ เช่น แอมโมเนีย สารกำมะถัน สีที่ไวไฟ ขณะนี้ภารกิจของป้องกันจังหวัด คือ ช่วยกรมป้องกันซึ่งเป็นกรมน้องใหม่ ดูแลหน่วยระวังภัย ดูแลเรื่องอุบัติเหตุ อุบัติภัยต่าง ๆ

ถาม อปพร.มีอุปกรณ์ป้องกันสารเคมีหรือไม่

ตอบ เคยมีอยู่ในรถกู้ภัย 1 ชุด เป็นรถเนกประสงค์จะมีอุปกรณ์ป้องกันสารเคมีด้วย มีอุปกรณ์เก็บกวาด พ่นกวาดน้ำมัน แต่ ณ.วันนี้กรมป้องกันภัยรับงานไปแล้ว แต่รถไปจอดที่จังหวัดประจวบขณะนี้เหลือ 2 คัน อยู่ที่บ้านแพ้ว และกระทุ้มแบน ซึ่งมีอุปกรณ์คล้ายๆกัน

พ.พิบูล เมื่อโรงงานเกิดมีก๊าซรั่วจะทราบได้อย่างไรว่าเป็นก๊าซชนิดไหนจะมีคู่มือ เปิดให้เปรียบเทียบว่า
เป็นสารอะไรหรือไม่

ตอบ เท่าที่ตรวจสอบโรงงานแต่ละโรงงานสามารถดูแลตัวเองได้ แต่หลังจากตรวจสอบแล้วไม่ทราบว่าจะเกิดอะไรขึ้น ข้อมูลที่ได้ทั้งหมดได้จากคณะทำงานเก็บสำรวจ

พ.พิบูล หากต้องการหาข้อมูลโรงงานให้มากจะหาได้อย่างไร

ตอบ ทำหนังสือถึงป้องกันจังหวัด และเขียนโครงการ

สรูป ข้อเท็จจริงของการเกิดอุบัติเหตุอยู่ที่ ความประมาท ความบกพร่องของพนักงาน ซึ่งบริษัทต้องเข้า

ไปดูแลด้วย ปัจจุบันโรงงานที่มีความพร้อมในเรื่องการซ้อมแผนอุบัติเหตุของสารเคมีคือคลัง PSP มีความพร้อมถึง 70-80 %

การประชุมที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด และสัมภาษณ์ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด 17

มิ.ย. 46 ณ ห้องประชุมสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด

พ.พิบูล กล่าวถึงวัตถุประสงค์ที่มาในวันนี้ เพื่อ

1. เล่าถึงลักษณะงาน
2. ชักชวนให้ร่วมทำงานด้วยกัน เนื่องจากเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพต้นทุนอยู่แล้วน่าจะมาทำให้เป็นระบบการเฝ้าระวังเลย

ส.ส.จ. ปัจจุบันโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรสาครมีสารเคมี 5,000 กว่าโรง

งาน และในจำนวนนี้มีอยู่ 3,000 กว่าโรงงานที่เข้า พ.ร.บ.โรงงาน และโรงงานที่มีจำนวนคนงาน 50 คน ขึ้นไปมีเพียง 800 กว่าโรงงานเท่านั้นควรทำงานเป็น Step

step 1 พวกเราสาธารณสุขให้เริ่มก่อน

step 2 เรียกกระทรวงอื่นมา

step 3 เรียกชุมชนท้องถิ่นมา

คณะกรรมการควบคุมโรคเริ่มจาก ส.ส.จ. ตั้งเรื่อง "การควบคุมโรคติดต่อ" แล้วกระจายให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น (ซึ่งกระทำตั้งแต่ ปี 2545) Mass Casualty ต้องมีเตรียมไว้ ตั้งทีม ตั้งเรื่องไว้ โดยใช้ข้อมูลจากเหตุการณ์ในอดีตว่าถ้าเหตุการณ์อย่างนี้จะแก้ไขอย่างไร

พ.พิบูล ถ้าโรงงานไหนปล่อยน้ำเสีย ควันดำ ท่านจะดูข้อมูลจากอะไร

ส.ส.จ. ไม่รู้เลย เรื่องอื่นสำคัญกว่าเยอะแต่ถ้าเกิดเรื่องแล้วจะรู้ทันที เช่น บริษัท.....ที่ปล่อยควันขาว
ทำ

ให้เป็นโรกระบบทางเดินหายใจได้ข้อมูลจากการเฝ้าระวังโรคของแพทย์จากโรงพยาบาล และได้ข้อมูลว่ามีอีกหลายโรงงานที่อาจก่อให้เกิดปัญหา เห็นชอบด้วยว่าการเตรียมทำอะไรไว้ล่วงหน้าแต่ถ้าเราไม่ได้นำมาใช้เมื่อเกิดเหตุ มันก็จะจางหายไป

พ.พิบูล ท่านเป็นกรรมการป้องกันอุบัติเหตุระดับจังหวัด (ก.อ.ป.) คนหนึ่งได้มีการประชุมหรือวางแผนทางด้านอุบัติภัยสารเคมีหรือไม่

ส.ส.จ. เชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาเข้าประชุม และให้ข้อมูลได้ว่าเกิดเหตุที่ไหนบ่อยแล้วหามาตรการป้องกันโดยการปักเข็มหมุดลงในแผนที่ ที่เกิดเหตุการณ์บ่อย

พ.พิบูล ท่าน เสนอ War room ทั้งอุบัติภัยและสารเคมีได้หรือไม่

ส.ส.จ. อุบัติภัยเกิดที่โรงงานไหนมากที่สุด ให้เก็บข้อมูลจากการเบิกประกันจากความพิการซึ่งจะเกี่ยวข้องไปถึงข้อมูลสิ่งแวดล้อม ความรับผิดชอบของโรงงาน อาการ Chronic ใครจะรับผิดชอบ เช่นมีสารตะกั่วอยู่ในน้ำ ในดินนานๆแล้วเกิดโรค ให้ดูจากรายงาน 506 จะต้องมีการสอบสวนโรคเนื่องจากเป็นบ่อยเป็นมาก แล้วเป็นปัญหาโดยสรุป อยากเสนอว่ากระบวนการในการวางแผนคือเอาปัญหามาวิเคราะห์แล้วจึงจะทำการแก้ไข

พ.พิบูล เราจะจัดข้อมูลข่าวสารอย่างไร จึงจะจัดการป้องกันภัยทางสารเคมีในจังหวัดสมุทรสาครได้
แนวคิดของเราคือ เราต้องการทราบ

1. ข้อมูลพื้นฐานจำนวนโรงงาน โรงงานนั้นมีสารเคมีอันตรายอะไรบ้าง เราทราบข้อมูลเบื้องต้นว่าในจังหวัดเรามีสารอันตราย EHS อยู่ 190 โรงงาน ต้องการทราบขนาดของถังที่เก็บสารเคมี ต้องการทราบ Incident การเจ็บป่วยล้มตายปีละเท่าไร ซึ่งข้อมูลอยู่ที่อุตสาหกรรมจังหวัด
2. ต้องการทราบข้อมูลในการรักษาพิษ เราจะหาได้จาก Incident ที่ผ่านมา

ส.ส.จ. ได้ไปสัมภาษณ์ที่ใดมาบ้าง

พ.พิบูล คนแรกคือผังเมือง ซึ่งจะมีแผนที่ให้ มีโรงงานอยู่ในแผนที่นี้ คนที่สองคือผู้ว่าราชการจังหวัดอีกท่านคือป้องกันจังหวัด

ส.ส.จ. คนที่ทราบข้อมูลมีอยู่ 5 แห่ง

1. กรมการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนซึ่งสำนักงานอยู่ที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. อุตสาหกรรมจังหวัด
3. หน่วยงานท้องถิ่น ซึ่งเป็นผู้อนุญาตให้สร้างโรงงาน
4. หน่วยงานสิ่งแวดล้อม ซึ่งตั้งอยู่ที่จังหวัดราชบุรี
5. จากตัวโรงงานเองแต่ยังไม่ค่อยบอก

พ.พิบูล ผู้ว่าราชการจังหวัดบอกว่าต้องศึกษาโครงสร้างว่ามีอะไรอยู่ ท่านต้องการให้มีศูนย์

Emergency Response

ป้องกันจังหวัด มีการทำแผนอุบัติภัยสารเคมี และสำรวจโรงงานได้ 140 กว่าแห่ง และได้ร่วมกับบริษัท PSP ซ้อมแผนอุบัติภัย

อุตสาหกรรมจังหวัด ท่านทราบข้อมูลทุกอย่าง แล้วและได้เคยเข้า Web site แต่ท่านบอกเราไม่ได้ท่านตอบไม่ได้ว่าวัตถุอันตรายมีกี่ชนิด ทุกโรงงานต้องส่งแบบประเมินความเสี่ยง ท่านต้องรายงานทุกอย่างเข้าสู่ส่วนกลางโดยไม่ผ่าน ส.ส.จ. หรือจังหวัด มีการทำระบบสารสนเทศ หรือ GIS แต่ไม่สำเร็จ

เจ้าหน้าที่ ส.ส.จ ต้องให้ผู้ใหญ่สั่งการลงมาเพื่อให้อุตสาหกรรมจังหวัดเปิดเผยข้อมูลและเป็นเจ้าภาพ

ด้วยซ้ำ

พ.วีระศักดิ์ ปัญหาของโรคจากการทำงานเป็นปัญหาระดับชาติเป็นสิ่งละเอียดอ่อน น่าจะทำไมเรื่องก่อนเกิดเหตุ และหลังเกิดเหตุไม่ยอมมองเลยไปถึงการทำวิจัย เพราะมีผลกระทบมากมายส่วนต้องเข้ามาเกี่ยวข้องจะหนักหนาสาหัสพอสมควร

สัมภาษณ์ผู้จัดการนิคมอุตสาหกรรม 20 มิ.ย.46 เวลา 14.00

พ.พิบูล กล่าวแนะนำตัวและชี้แจงวัตถุประสงค์ว่าขณะนี้ทำงานวิจัยเรื่อง อุบัติภัยจากสารเคมี และได้พยายามสัมภาษณ์บุคคลสำคัญต่างๆที่เกี่ยวข้อง และคิดว่าทางนิคมอุตสาหกรรม น่าจะมีข้อมูลข่าวสารที่น่าสนใจ การจะจัดทำระบบข้อมูลข่าวสารสำหรับโรงพยาบาล เราก็ควรจะรู้ว่ามีความอันตรายอะไรบ้าง เช่น สารอันตรายอย่างมาก (EHS) เช่นแอมโมเนีย และสารที่สำคัญซึ่งจะมีผลกระทบต่อประชาชน ทางนิคมอุตสาหกรรมมีข้อมูลอะไรที่จะให้โรงพยาบาลบ้าง

- ผู้จัดการ** กำลังจะเตรียมการและทำเป็นฐานข้อมูล ขณะนี้เพิ่งเริ่มสำรวจข้อมูลวัตถุดิบจากผู้
- ประกอบการ สอบถามในโรงงานว่าใช้วัตถุดิบอะไรบ้าง แล้วคงต้องจัดกลุ่มว่าสารนั้นอันตราย หรือไม่อันตราย หรือเป็นวัตถุธรรมดา ที่ส่วนกลางจะมีรายชื่อของสารเคมีทั้งหมด
- พ.พิบูล** ในนิคมอุตสาหกรรมนี้มีกี่โรงงาน
- ผู้จัดการ** มีประมาณ 70 โรงงาน แต่ไม่มีโรงงานเกี่ยวกับผลิตสารเคมีโดยตรง และยังมีที่ดินอีก
- พ.พิบูล** 100 กว่าแปลง อยู่ระหว่างกำลังก่อสร้าง และปิดโรงงานไปแล้วก็มี
- พ.พิบูล** ตอนนี้มีโรงงานที่เก็บข้อมูลเหล่านี้อยู่ 2 หน่วย คือ
1. อุตสาหกรรมจังหวัด
 2. สวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
- ทางนิคมเคยเข้าร่วมกับ 2 หน่วยงานนี้หรือไม่
- ผู้จัดการ** รับผิดชอบเฉพาะในนิคมอุตสาหกรรมนี้เท่านั้น เช่น การก่อตั้งโรงงาน การซื้อที่ดิน จะพิจารณาโครงการก่อสร้างว่าประกอบกิจการอะไร ประเภทไหน ใช้วัตถุดิบอะไร ถ้าเป็นสารเคมีต้องให้ข้อมูลด้วย
- พ.พิบูล** คือได้รับแจ้งจากโรงงานแล้ว แต่ยังจัดทำไม่เป็นระบบถ้ามีการจัดทำระบบข้อมูลจะใช้ของใคร
- ผู้จัดการ** จัดทำขึ้นมาเองไม่ได้ใช้ของใคร ขึ้นอยู่กับงบประมาณในการจัดทำจะพยายามทำ
- ข้อมูลที่ Modify เพื่อ Update ได้ โดยจะเริ่มจากจุดเล็ก ๆ เนื่องจากไม่มีงบประมาณ
- พ.พิบูล** จะใช้โปรแกรม CAMEO ก็ได้
- ผู้จัดการ** ข้อมูลจะเผยแพร่ได้ไม่เป็นความลับ สารเคมีนี้เมื่อรวบรวมแล้ว ก็จะเผยแพร่ให้ทราบทั่วกัน ที่สำคัญคืองบประมาณ จะเริ่มจากจุดเล็ก ๆ ใช้กับ Computer ที่มีอยู่
- พ.พิบูล** โครงการนี้จะเสร็จเมื่อไร
- ผู้จัดการ** ใช้เวลา 1 ปี โดยเอาของที่ทำอยู่จริง แล้วค่อยขยายโดยทำจากจุดเล็ก ๆ ก่อน ถึงที่สุดแล้วจะมีการเผยแพร่ และใช้งานให้ได้เต็มที่ ยกเว้นในบางเรื่องที่จะอยู่ในขั้นความลับต้องเก็บไว้ก่อน

- พ.พิบูล ขั้นแรกจะทำโปรแกรมเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสารเคมีเฉย ๆ จึงต้องเสาะหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ
- ผู้จัดการ คนที่จะเก็บต้องเข้าใจการเก็บข้อมูล ไม่ให้ยุ่งยาก
- พ.พิบูล นอกจากข้อมูลแล้วมีมาตรการป้องกันอุบัติเหตุอย่างไร
- ผู้จัดการ ใช้ระบบ ISO 14000 ควบคุมโรงงานไม่ให้ทำอะไรผิด ในฐานะผู้ควบคุมโรงงานเราจะต้องบอก มีการเตรียมพร้อม มีการฝึกปฏิบัติ
- พ.พิบูล มีการฝึกบ่อยแค่ไหน
- ผู้จัดการ อย่างน้อยที่สุดปีละ 1 ครั้ง ในเรื่องของอัคคีภัย การรั่วไหลของสารเคมี
- พ.พิบูล ให้ทุกโรงงานมาร่วมฝึกหรืออย่างไร
- ผู้จัดการ เชิญเจ้าหน้าที่ที่ชำนาญการมาฝึก หรือหาเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้มาฝึกให้
- พ.พิบูล เมื่อทำการพัฒนาข้อมูลเสร็จแล้วถ้ามีการสอบถามมาท่านจะอนุญาตให้เปิดเผยหรือไม่
- ผู้จัดการ คลıkเข้าไปดูได้เลย อันไหนเป็นความลับก็ต้องไม่บอก ข้อมูลไหนที่พอจะบอกได้ก็บอก
- พ.พิบูล นิคมอุตสาหกรรมใช้รัฐวิสาหกิจหรือไม่
- ผู้จัดการ ใช่ครับ เอกชนตั้งขึ้นมาแล้วนิคมเข้ามาดูแลด้านบริหาร ยุ่งยากตอนจัดซื้อที่ครับ เพราะอาจขัดแย้งกับผู้ที่เกี่ยวข้อง
- พ.พิบูล จังหวัดเราไม่ค่อยจัดการกับสิ่งแวดล้อม ไม่ทราบว่างานอยากเข้ามาร่วมอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมหรือไม่
- ผู้จัดการ มีทั้ง 2 อย่าง คือมีผลดีทางด้านลดค่าใช้จ่าย มีระบบบำบัดน้ำเสีย โรงงานไม่ต้องมาลงทุนเรื่องระบบบำบัดน้ำเสียอีก และขั้นตอนในการก่อตั้งโรงงานอุตสาหกรรมยุ่งยากมาก แต่ถ้ามาอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมจะไม่ยุ่งยากในระบบ One Stop Service บางคนบอกว่าเป็นที่รวมของมลพิษ แต่ในแง่ของการควบคุมจึงดีกว่า
- พ.พิบูล เรื่องอากาศมีการมาตรฐานในการดูแลหรือไม่
- ผู้จัดการ มีอยู่แล้ว ถ้ามีผลกระทบกับชาวบ้านก็อาจมีการร้องเรียน
- พ.พิบูล อุบัติภัยที่มีผลกระทบต่อชาวบ้านมีเกิดขึ้นบ่อยหรือไม่
- ผู้จัดการ ไม่ค่อยมี แต่ที่กระทบกับสิ่งแวดล้อมมีบ้าง แต่จัดการได้โดยไม่ให้ไปกระทบกับชาวบ้านข้างๆ
- พ.พิบูล มีหน่วยงานที่ดูแลเรื่องอุบัติเหตุหรือไม่

- ผู้จัดการ** ดูแลตนเอง แต่มีการวางระบบในการประสานงานว่าเราต้องประสานงานกับใครบ้าง มีระบบโทรแจ้งเหตุแล้ว
- พ.พิบูล** ขอทราบเรื่องกำลังคน
- ผู้จัดการ** มีเจ้าหน้าที่น้อยมาก ประมาณ 11 คน ส่วนระบบสาธารณูปโภคให้บริษัทมารับจัดการ เจ้าหน้าที่น้อยไม่สมดุล รู้สึกอึดอัด ขาดคนที่มีความสามารถเรื่อง IT ไม่มี โปรแกรมเมอร์ จะพัฒนาโปรแกรมโดยสร้างไอดี และคอนเซ็ปต์ขึ้นมาแล้วให้ โปรแกรมเมอร์ที่อื่นทำ
- พ.พิบูล** ในอนาคตเราอาจมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน
- ผู้จัดการ** กำลังต้องการแนวร่วม
- พ.พิบูล** ในวันที่ 10 กรกฎาคม 46 จะจัดการประชุมระดมความคิดที่ศาลากลางจังหวัด เวลา 9.30 น. จึงเรียนมาเชิญเป็นการส่วนตัว
- ผู้จัดการ** ไม่น่ามีปัญหา

เสร็จการสัมภาษณ์ 15.30 น.

สัมภาษณ์สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดสมุทรสาคร 19 มิถุนายน 46

- น.พ.พิบูล** กล่าวนำหัวข้อการวิจัย
- สวัสดิการฯ** ข้อมูลการบาดเจ็บจากสารเคมีจะปรากฏที่กองทุนเงินทดแทน นอกจากนี้มีข้อมูลจากการตรวจแรงงาน ซึ่งไม่ค่อย Update กำลังจะจัดสร้างข้อมูลไม่หมด ต่อไปอาจจะให้คำตอบได้
- น.พ.พิบูล** อยากให้ช่วยอธิบายภารกิจของสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
- สวัสดิการฯ** โอนย้ายมาจากกระทรวงแรงงานเก่า
- ทำหน้าที่กำกับดูแล คือการตรวจแรงงานและส่งเสริมให้เกิดความปลอดภัย รวมทั้งแรงงานสัมพันธ์ด้วย
- กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสารเคมีมี 11 ฉบับ จากบัญชีรายชื่อเหล่านี้โรงงานต้องส่งแบบ สอ.1 และ สอ.2 นอกจากนี้บางโรงงานเช่นโรงงานผลิตไนโตรกลีเซอรีน ต้องรายงานต่อกระทรวงกลาโหมด้วย
- ข้อมูลตอนนี้ยังเก่าอยู่และซ้ำซ้อน บางโรงงานมีชื่อแต่ไม่มีตัวจริง ที่กระทรวงมีข้อมูล Online

- น.พ.พิบูล** ทางโรงพยาบาลจะขอรู้ได้หรือไม่
- สวัสดิการฯ** ดูไม่ได้เพราะเป็นความลับระหว่างกรมกับจังหวัด
- น.พ.พิบูล** โรงงานที่มีสารเคมีมีกี่โรงงาน
- สวัสดิการฯ** ยังบอกไม่ได้ จนกว่าจะทำระบบ Public Service Organization ซึ่งต้องมีข้อมูลที่แน่นอน
- คุณสมชัย** อยากทราบว่า มีสารเคมีอะไรที่ต้องรายงานใน สอ.1 และ สอ.2
- สวัสดิการฯ** อาจจะเจาะดูเป็นบางโรงงานได้ กฎหมายของกระทรวงอุตสาหกรรมจะดีกว่า ของเรานั้นที่แรงงาน ส่วนการรายงานคือเมื่อนำสารเคมีเข้ามาต้องรายงานภายใน 7 วัน ทุกครั้งที่นำเข้ามาจะต้องแจ้ง ส่วนการดำเนินคดีมีน้อยมาก ถ้ามีการจัดระบบเจ้าภาพในการดูแลเรื่องสารเคมี ภายใน 1 ปี ข้อมูลจะเป็นปัจจุบัน
- น.พ.พิบูล** มีตัวอย่างเอกสาร สอ.1 หรือไม่
- หากมีสารเคมีรั่วไหลดำเนินการอย่างไร
- สวัสดิการ** ต้องรายงานผู้ว่า รัฐมนตรี และปลัดกระทรวง แต่ยังไม่เกิดอุบัติเหตุสารเคมีรั่วไหล ส่วนการร้องเรียนมักร้องที่อุตสาหกรรม ทางสวัสดิการฯ เน้นที่ความปลอดภัยของผู้ใช้แรงงาน
- สมชัย** มีรูปแบบหรือระเบียบ วิธีการในการดูแลสารเคมีอย่างไร
- สวัสดิการฯ** ในแบบรายงานจะมีแนวทาง
- สมชัย** มีใบกำกับความปลอดภัยติดมากับสารเคมีนั้นๆ หรือไม่
- สวัสดิการ** มี เมื่อได้ข้อมูลจะ On line ไปยังกระทรวงฯ
- น.พ.พิบูล** ทาง ร.พ.ได้ทดลองทำระบบประเมินผลกระทบหลังเกิดการรั่วไหลของสารเคมี และระบบ GIS แต่ยังขาดข้อมูลที่เป็นจริง
- สวัสดิการฯ** ตาม พ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสารที่ระบุว่า “ข้อมูลที่ไม่ให้เปิดเผยความลับ” นั้นจะหมายถึงข้อมูล สอ.1 ของเอกชนด้วยหรือไม่ การเปิดเผยจะเป็นการละเมิดหรือเปล่า
- สมชัย** ข้อมูลใน สอ.1 น่าจะคล้าย MSDS (Material Safety Datasheet)
- น.พ.พิบูล** หน่วยงานใดในจังหวัดที่ร่วมมือกันบ้าง
- สวัสดิการฯ** ต้องมาร่วมกัน โดยเฉพาะผู้ว่า CEO แต่ขณะนี้ยังไม่ได้เริ่ม
- สมชัย** เราต้องมาเชื่อมต่อกัน
- สวัสดิการฯ** ต้อง Connect โดยระบบ ICT
- น.พ.พิบูล** เวลาเกิดเหตุเจ้าหน้าที่เข้าไปทันทีหรือไม่?

- สวัสดีการฯ** เข้าไปทันที ไปดูข้อมูล เกี่ยวข้องกับกฎหมายเราหรือไม่ ตัวอย่างเหตุการณ์เหล่านี้เช่น ไฟไหม้ อุบัติเหตุสารเคมี มี สอ.1 หรือไม่ ส่วนการช่วยเหลือเป็นเรื่องของประกันสังคม กับกรมบรรเทาสาธารณภัย (กรมป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน)
- สมชัย** แผนป้องกันอัคคีภัยต้องดูหรือไม่
- สวัสดีการฯ** ต้องทำแผนอัคคีภัย
- พนักงานต้องผ่านการอบรมขั้นต้น 40% ต้องซ้อมดับไฟและหนีไฟปีละ 1 ครั้ง ก่อน
- ซ้อมต้องแจ้งสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ซ้อมเสร็จแล้วต้องรายงาน
- น.พ.พิบูล** ด้านสารเคมี มีการซ้อมหรือไม่
- สวัสดีการฯ** สารเคมีไม่มีการซ้อม
- มีกฎหมายเฉพาะเกี่ยวกับสารเคมี วิธีสัมผัส การล้าง
- น.พ.พิบูล** มีตัวเลขอันตรายจากสารเคมีหรือไม่
- สวัสดีการฯ** ไม่พบการรั่วไหลของสารเคมีหรือเกิดแล้วเราไม่รู้
- น.พ.พิบูล** เคยเกิดเมื่อหลายปีก่อน
- สมชัย** GIS ได้เริ่มทำแล้วหรือไม่
- สวัสดีการฯ** ยังไม่ได้เริ่ม
- เคยมีการเผยแพร่ข้อมูลอุบัติเหตุสารเคมีที่ “ศูนย์ความปลอดภัยในการทำงาน” พื้นที่ 7 แถวมหาชัยเมืองใหม่